

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο πενταμελές τμήμα)

της 20ής Δεκεμβρίου 2023*

«Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) – Απόφαση του ΕΣΕ σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για το 2021 – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Αρχή της χρηστής διοίκησης – Αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Περιορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της απόφασης»

Στην υπόθεση T-383/21,

La Banque postale, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους A. Gosset-Grainville και M. Trabucchi, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενου από τον J. Kerlin, την C. De Falco και τον C. Flynn, επικουρούμενους από τους H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey και V. Del Pozo Espinosa de los Monteros, δικηγόρους,

καθού,

υποστηριζόμενου από το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους J. Etienne, O. Denkon και M. Menegatti,

το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την E. d'Ursel, την A. Westerhof Löfflerová και τον J. Bauerschmidt,

και από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον Δ. Τριανταφύλλου, τον A. Nijenhuis και την A. Steiblytė,

παρεμβαίνοντα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Kornezov, πρόεδρο, G. De Baere, D. Petrлік (εισηγητή), K. Kecsmár και S. Kingston, δικαστές,

γραμματέας: S. Jund, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 10ης Μαρτίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα La Banque postale ζητεί την ακύρωση της απόφασης SRB/ES/2021/22 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), της 14ης Απριλίου 2021, σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2021 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), κατά το μέρος που την αφορά.

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Η προσφεύγουσα είναι πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στη Γαλλία.
- 3 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ καθόρισε, κατά το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1), τις εκ των προτέρων εισφορές προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) (στο εξής: εκ των προτέρων εισφορές), για το έτος 2021 (στο εξής: περίοδος εισφοράς 2021), των ιδρυμάτων που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 67, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: ιδρύματα), περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας.
- 4 Με πράξη επιβολής εισφοράς της 28ης Απριλίου 2021, η Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (αρχή εποπτικής αξιολόγησης και εξυγίανσης, Γαλλία, στο εξής: ACPR), ως εθνική αρχή εξυγίανσης κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημείο 3, του κανονισμού 806/2014, διέταξε την προσφεύγουσα να καταβάλει την εκ των προτέρων εισφορά για την περίοδο εισφοράς 2021, όπως καθορίστηκε από το ΕΣΕ.

II. Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 5 Η προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνει το σώμα της απόφασης και τρία παραρτήματα.
- 6 Στο σώμα της προσβαλλόμενης απόφασης εκτίθεται η διαδικασία καθορισμού των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο εισφοράς 2021, η οποία εφαρμόζεται σε όλα τα ιδρύματα.

- 7 Ειδικότερα, στο τμήμα 5 της εν λόγω απόφασης, το ΕΣΣΕ καθόρισε το ετήσιο επίπεδο-στόχο, που μνημονεύεται στο άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/81 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2014, περί ενιαίων όρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 15, σ. 1), για την περίοδο εισφοράς 2021 (στο εξής: ετήσιο επίπεδο-στόχος).
- 8 Το ΕΣΣΕ εξέθεσε ότι είχε καθορίσει το εν λόγω ετήσιο επίπεδο-στόχο στο ένα όγδοο του 1,35 % του μέσου ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων, υπολογιζόμενου ανά τρίμηνο, του συνόλου των ιδρυμάτων το 2020 (στο εξής: μέσο ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων το 2020), όπως προέκυψε από τα δεδομένα που κοινοποίησαν τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων δυνάμει του άρθρου 16 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).
- 9 Στο τμήμα 6 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΣΕ εξέθεσε τη μέθοδο που πρέπει να εφαρμοστεί για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο εισφοράς 2021. Συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 59 της εν λόγω απόφασης, το ΕΣΣΕ διευκρίνισε ότι, για τη συγκεκριμένη περίοδο, το 13,33 % των εκ των προτέρων εισφορών είχε υπολογιστεί με γνώμονα την «εθνική βάση», ήτοι βάσει των δεδομένων που κοινοποίησαν ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στο έδαφος του ενδιαφερόμενου συμμετέχοντος κράτους μέλους (στο εξής: εθνική βάση), κατά το άρθρο 103 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190), και κατά το άρθρο 4 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63. Το υπόλοιπο των εκ των προτέρων εισφορών (ήτοι το 86,67 %) υπολογίστηκε με «γνώμονα την τραπεζική ένωση», ήτοι βάσει των δεδομένων που κοινοποίησε το σύνολο των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (ΕΜΕ) κρατών μελών (στο εξής: ενωσιακή βάση και συμμετέχοντα κράτη μέλη), κατά τα άρθρα 69 και 70 του κανονισμού 806/2014 και το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81.
- 10 Εν συνεχεία, το ΕΣΣΕ υπολόγισε τις εκ των προτέρων εισφορές των ιδρυμάτων, όπως η προσφεύγουσα, ακολουθώντας τα ακόλουθα κύρια στάδια.
- 11 Στο πρώτο στάδιο, το ΕΣΣΕ υπολόγισε, κατά το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, τη βασική ετήσια εισφορά κάθε ιδρύματος, που καθορίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεων του ενδιαφερόμενου ιδρύματος, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών. Βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, το ΕΣΣΕ αφαίρεσε ορισμένα είδη υποχρεώσεων από τις συνολικές υποχρεώσεις του ιδρύματος που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της εισφοράς.

- 12 Στο δεύτερο στάδιο του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς, το ΕΣΕ προσάρμοσε τη βασική ετήσια εισφορά ανάλογα με το προφίλ κινδύνου του ενδιαφερόμενου ιδρύματος, κατά το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014. Το ΕΣΕ αξιολόγησε το προφίλ κινδύνου με γνώμονα τους τέσσερις πυλώνες κινδύνου που μνημονεύονται στο άρθρο 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, τους οποίους συνθέτουν δείκτες κινδύνου. Προκειμένου να κατατάξει τα ιδρύματα σε συνάρτηση με το επίπεδο κινδύνου των δραστηριοτήτων τους, κατ' αρχάς, το ΕΣΕ δημιούργησε –για κάθε δείκτη κινδύνου που εφαρμόστηκε για την περίοδο εισφοράς 2021– κελιά (ομάδες) στα οποία ομαδοποίησε τα ιδρύματα, κατά τα προβλεπόμενα στο παράρτημα Ι, υπό τον τίτλο «Βήμα 2», σημείο 3, του ως άνω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού. Στα ιδρύματα που κατατάσσονται στο ίδιο κελί αποδόθηκε μια κοινή τιμή για τον συγκεκριμένο δείκτη κινδύνου, η λεγόμενη «διακριτή τιμή». Συνδυάζοντας τις διακριτές τιμές για κάθε δείκτη κινδύνου, το ΕΣΕ υπολόγισε τον «πολλαπλασιαστική προσαρμογής κινδύνου» του ενδιαφερόμενου ιδρύματος (στο εξής: πολλαπλασιαστής προσαρμογής). Πολλαπλασιάζοντας τη βασική ετήσια εισφορά του συγκεκριμένου ιδρύματος επί τον πολλαπλασιαστική προσαρμογής του, το ΕΣΕ κατέληξε στην «προσαρμοσμένη ανάλογα με το προφίλ κινδύνου βασική ετήσια εισφορά» του ιδρύματος.
- 13 Εν συνεχεία, το ΕΣΕ άθροισε όλες τις προσαρμοσμένες ανάλογα με το προφίλ κινδύνου βασικές ετήσιες εισφορές και κατέληξε σε έναν «κοινό παρονομαστή» που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του μέρους του ετήσιου επιπέδου-στόχου που έπρεπε να καταβάλει κάθε ίδρυμα.
- 14 Τέλος, το ΕΣΕ υπολόγισε την εκ των προτέρων εισφορά κάθε ιδρύματος κατανέμοντας το ετήσιο επίπεδο-στόχο μεταξύ όλων των ιδρυμάτων βάσει του λόγου μεταξύ, αφενός, της προσαρμοσμένης ανάλογα με το προφίλ κινδύνου βασικής ετήσιας εισφοράς και, αφετέρου, του κοινού παρονομαστή.
- 15 Στο παράρτημα Ι της προσβαλλόμενης απόφασης περιέχεται ατομικό δελτίο για κάθε ίδρυμα που υπόκειται στην καταβολή των εκ των προτέρων εισφορών, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, με τα αποτελέσματα του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς κάθε ιδρύματος (στο εξής: ατομικό δελτίο). Σε καθένα από τα εν λόγω δελτία παρατίθενται το ύψος της ετήσιας εισφοράς του ενδιαφερόμενου ιδρύματος και η τιμή του πολλαπλασιαστή προσαρμογής του, τόσο σε ενωσιακή βάση όσο και σε εθνική βάση, για κάθε δείκτη κινδύνου, του αριθμού του κελιού στο οποίο κατατάχθηκε το συγκεκριμένο ίδρυμα. Επιπλέον, στο ατομικό δελτίο παρατίθενται τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών όλων των ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων, τα οποία το ΕΣΕ καθόρισε αθροίζοντας ή συνδυάζοντας τα ατομικά δεδομένα όλων των ιδρυμάτων. Τέλος, το εν λόγω δελτίο περιλαμβάνει τα δεδομένα που το ενδιαφερόμενο ίδρυμα έχει δηλώσει με το έντυπο δήλωσης και τα οποία χρησιμοποιήθηκαν κατά τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του.
- 16 Στο παράρτημα ΙΙ της προσβαλλόμενης απόφασης παρατίθενται τα στατιστικά δεδομένα σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, σε συνοπτική και συγκεντρωτική μορφή. Στο εν λόγω παράρτημα διευκρινίζεται, μεταξύ άλλων, το συνολικό ποσό των εκ των προτέρων εισφορών που πρέπει να καταβάλουν τα ενδιαφερόμενα ιδρύματα για καθένα από τα εν λόγω κράτη μέλη. Εξάλλου, στο ίδιο παράρτημα απαριθμούνται, για κάθε δείκτη κινδύνου, ο αριθμός κελιών, ο αριθμός ιδρυμάτων που κατατάσσονται σε κάθε κελί, καθώς και οι ελάχιστες και οι μέγιστες τιμές των κελιών. Σε περίπτωση κελιών σχετικών με την εθνική βάση, οι εν λόγω τιμές αυξάνονται ή μειώνονται κατά ένα τυχαίο ποσό, για λόγους εμπιστευτικότητας, διατηρουμένης της αρχικής κατανομής των ιδρυμάτων.

- 17 Στο παράρτημα ΙΙΙ της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο επιγράφεται «Αξιολόγηση των παρατηρήσεων που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαβούλευσης σχετικά με τις εκ των προτέρων εισφορές στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2021», εξετάζονται οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα ιδρύματα κατά τη διαδικασία διαβούλευσης που διεξήγαγε το ΕΣΕ από τις 5 έως τις 19 Μαρτίου 2021 ενόψει της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

ΙΙΙ. Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που την αφορά·
 - να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Το ΕΣΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα·
 - επικουρικώς, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεχθεί τον έκτο, τον έβδομο ή τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, να ακυρώσει μόνον το τμήμα 11 της προσβαλλόμενης απόφασης που αφορά τις αμετάκλητες δεσμεύσεις πληρωμής (στο εξής: ΑΔΠ)·
 - επικουρικώς, σε περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα της εν λόγω απόφασης μέχρι την αντικατάστασή της ή τουλάχιστον επί έξι μήνες αφότου η δικαστική απόφαση καταστεί αμετάκλητη.
- 20 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή κατά το μέτρο που στηρίζεται στις ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού 806/2014·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.
- 22 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

ΙV. Σκεπτικό

- 23 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, ο δεύτερος, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ο τρίτος, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, ο τέταρτος,

παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, ο πέμπτος, παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ο έκτος, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τη χρήση των ΑΔΠ, ο έβδομος, πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης του ΕΣΕ όσον αφορά τον περιορισμό της χρήσης των ΑΔΠ στο 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών και τον περιορισμό των εγγυήσεων μόνον στα μετρητά και, ο όγδοος, πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον περιορισμό της χρήσης των ΑΔΠ.

- 24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ανακοίνωσε ότι αποσύρει τον έκτο λόγο ακυρώσεως.

A. Επί των ενστάσεων απαραδέκτου

- 25 Οι πέντε πρώτοι λόγοι ακυρώσεως περιέχουν ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας πλειόνων διατάξεων του κανονισμού 806/2014, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81.
- 26 Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας που προβάλλονται προς στήριξη των τριών πρώτων λόγων ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.
- 27 Το ΕΣΕ δεν προέβαλε καμία ένσταση απαραδέκτου στην υπό κρίση υπόθεση.
- 28 Δεδομένου, όμως, ότι η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα, νομιμοποιείται να προβάλλει λόγο απαραδέκτου μόνον στο μέτρο που προβλήθηκε από τον διάδικο υπέρ του οποίου παρεμβαίνει (πρβλ., και κατ' αναλογία, αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψεις 20 έως 22, της 17ης Ιουνίου 1998, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, T-174/95, EU:T:1998:127, σκέψεις 77 και 78, και της 7ης Μαρτίου 2013, Cindu Chemicals κ.λπ. κατά ΕCHA, T-95/10, EU:T:2013:108, σκέψη 32), κάτι το οποίο δεν συμβαίνει εν προκειμένω, οι ενστάσεις απαραδέκτου που προβάλλει η Επιτροπή είναι απαράδεκτες.
- 29 Εντούτοις, το παραδεκτό των ενστάσεων ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Επιτροπή πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως, δεδομένου ότι οι σχετικοί λόγοι απαραδέκτου έχουν χαρακτήρα δημόσιας τάξης.
- 30 Με τις εν λόγω ενστάσεις, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει την ύπαρξη συνάφειας μεταξύ της προσβαλλόμενης απόφασης και των επίμαχων διατάξεων καθώς και ότι δεν έχει έννομο συμφέρον από την αναγνώριση του μη σύννομου χαρακτήρα των επίμαχων διατάξεων.
- 31 Συναφώς, αφενός, από τη νομολογία συνάγεται ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας η οποία προβάλλεται παρεμπιπτόντως δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, επ' αφορμή προσβολής, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας, της νομιμότητας μιας άλλης πράξης, είναι παραδεκτή μόνον εφόσον υπάρχει συνάφεια μεταξύ της πράξης αυτής και του κανόνα του οποίου αμφισβητείται η νομιμότητα (αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2019, Wattiau κατά Κοινοβουλίου, T-737/17, EU:T:2019:273, σκέψη 56, και της 16ης Ιουνίου 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji κατά Επιτροπής, T-126/19, EU:T:2021:360, σκέψη 33).
- 32 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το σύνολο των διατάξεων την έλλειψη νομιμότητας των οποίων προβάλλει η προσφεύγουσα εφαρμόζονται στην εν λόγω απόφαση, είτε διότι οι εν λόγω διατάξεις συνιστούν τη βάση των εκ των προτέρων εισφορών που απαιτήθηκαν από την προσφεύγουσα, όπως συμβαίνει με το άρθρο 70, παράγραφοι 1 και 2, του

κανονισμού 806/2014, είτε διότι καθορίζουν τις παραμέτρους για τον υπολογισμό των εν λόγω εισφορών, όπως συμβαίνει με τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63. Ως εκ τούτου, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, υφίσταται άμεσος νομικός δεσμός μεταξύ της προσβαλλόμενης απόφασης και των επίμαχων διατάξεων.

- 33 Αφετέρου, προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι, βεβαίως, παραδεκτή μόνο στον βαθμό κατά τον οποίο ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης δύναται, αυτή καθεαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι, επομένως, η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε. Το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει να είναι γεγεννημένο και ενεστώς. Δεν μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση (βλ. απόφαση της 5ης Μαΐου 2021, *Pharmaceutical Works Polpharma κατά EMA*, T-611/18, EU:T:2021:241, σκέψεις 139 και 141 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 34 Τούτου λεχθέντος, εν προκειμένω, όλες οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλουν οι ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας είτε συνιστούν τη βάση των εκ των προτέρων εισφορών που απαιτήθηκαν από την προσφεύγουσα για το έτος 2021 είτε καθορίζουν τις παραμέτρους για τον υπολογισμό των εν λόγω εισφορών και, επομένως, η προσφεύγουσα έχει γεγεννημένο και ενεστώς έννομο συμφέρον για την αναγνώριση του μη σύννομου χαρακτήρα τους. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση που η προσφεύγουσα νικήσει ως προς τους ισχυρισμούς της, οι επίμαχες εισφορές θα στερούνται νομικής βάσης. Επομένως, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα έχει έννομο συμφέρον για την αναγνώριση του μη σύννομου χαρακτήρα των εν λόγω διατάξεων.
- 35 Ως εκ τούτου, οι ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η Επιτροπή πρέπει να απορριφθούν.

Β. Επί των ενστάσεων ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού 806/2014, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

- 36 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 70, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 806/2014, καθώς και τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Η επιχειρηματολογία προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως διαρθρώνεται σε τέσσερα σκέλη, τα οποία αφορούν, το πρώτο, τη μη συνεκτίμηση των διαφορετικών καταστάσεων μεταξύ των ιδρυμάτων της τραπεζικής ένωσης, το δεύτερο, τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της εξαίρεσης των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς, το τρίτο, τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της μη αφαίρεσης των επιλέξιμων υποχρεώσεων και, το τέταρτο, τον μη πρόσφορο χαρακτήρα των κριτηρίων προσαρμογής της βασικής ετήσιας εισφοράς ανάλογα με το προφίλ κινδύνου.
- 37 Εκ προοιμίου, διευκρινίζεται ότι κανένα από τα ως άνω σκέλη δεν έχει την έννοια ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει, στην πραγματικότητα, ότι το ΕΣΣΕ υπέπεσε σε πλάνη εκτίμησης κατά την εφαρμογή των προμνησθεισών διατάξεων για τους λόγους που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 36 ανωτέρω. Συγκεκριμένα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση

του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι, με το σύνολο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλει μόνον παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και όχι πλάνη εκτίμησης.

- 38 Όσον αφορά, εξάλλου, την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, υπενθυμίζεται ότι η εν λόγω αρχή, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται διαφορετικά παρόμοιες καταστάσεις ούτε να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο διαφορετικές μεταξύ τους καταστάσεις, εκτός αν η διαφορετική αντιμετώπιση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικώς (απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, σκέψη 95).
- 39 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα προέβαλε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αυτή πρέπει να προσδιορίσει επακριβώς τις παρόμοιες καταστάσεις οι οποίες εκτιμά ότι αντιμετωπίστηκαν διαφορετικά ή τις διαφορετικές καταστάσεις οι οποίες εκτιμά ότι αντιμετωπίστηκαν με τον ίδιο τρόπο [απόφαση της 12ης Απριλίου 2013, Du Pont de Nemours (France) κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-31/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:167, σκέψη 311].
- 40 Κατά πάγια νομολογία, ο συγκρίσιμος χαρακτήρας τέτοιων καταστάσεων εκτιμάται λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που τις χαρακτηρίζουν. Τα στοιχεία αυτά πρέπει, ειδικότερα, να προσδιορίζονται και να εκτιμώνται υπό το πρίσμα του αντικειμένου και του σκοπού της πράξης που θεσπίζει την εν λόγω διάκριση. Πρέπει, επιπλέον, να λαμβάνονται υπόψη οι αρχές και οι σκοποί του τομέα στον οποίο εμπίπτει η πράξη αυτή (βλ. απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, σκέψη 99 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Όσον αφορά το αντικείμενο και τον σκοπό του κανονισμού 806/2014 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, υπενθυμίζεται ότι, όπως και η οδηγία 2014/59, οι εν λόγω πράξεις εμπίπτουν στον τομέα του ΕΜΕ, η δημιουργία του οποίου αποσκοπεί, κατά την αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 806/2014, στην εξασφάλιση ουδέτερης προσέγγισης όσον αφορά τη μεταχείριση των προβληματικών τραπεζών, στην αύξηση της σταθερότητας των ιδρυμάτων των συμμετεχόντων κρατών μελών και στην αποτροπή των δευτερογενών επιπτώσεων των κρίσεων στα μη συμμετέχοντα στον μηχανισμό κράτη μέλη και, με τον τρόπο αυτό, στη διευκόλυνση της λειτουργίας του συνόλου της εσωτερικής αγοράς.
- 42 Προκειμένου να διασφαλιστεί η χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων του ΕΜΕ, η οδηγία 2014/59, ο κανονισμός 806/2014 και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 θέσπισαν τις εκ των προτέρων εισφορές η ειδική φύση των οποίων συνίσταται, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 107 της εν λόγω οδηγίας και από την αιτιολογική σκέψη 41 του εν λόγω κανονισμού, στην κατοχύρωση, στο πλαίσιο μιας λογικής ασφαλιστικού τύπου, της παροχής επαρκών οικονομικών πόρων από τον χρηματοοικονομικό κλάδο στον ΕΜΕ, ώστε να μπορεί να εκπληρώνει τα καθήκοντά του, και στην παροχή στα ιδρύματα κινήτρων λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 113).
- 43 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω πρέπει να εξεταστεί η νομιμότητα των διατάξεων την έλλειψη νομιμότητας των οποίων προβάλλει η προσφεύγουσα.

- 44 Στις επίμαχες διατάξεις περιλαμβάνεται, κατ' αρχάς, το άρθρο 70, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 806/2014, το οποίο προβλέπει τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου που πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών.
- 45 Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα των άρθρων 6 και 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, στα οποία διευκρινίζονται τα κριτήρια της προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59. Ειδικότερα, στο άρθρο 6 του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού απαριθμούνται οι πυλώνες κινδύνου και οι δείκτες κινδύνου τους οποίους το ΕΣΕ πρέπει να λαμβάνει υπόψη για να αξιολογεί το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, στο δε άρθρο 7 του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού διευκρινίζεται η σχετική στάθμιση εκάστου πυλώνα και δείκτη κινδύνου την οποία πρέπει να εφαρμόζει το ΕΣΕ κατά την αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος.
- 46 Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, στο οποίο εκτίθενται αναλυτικά τα διάφορα βήματα της μεθόδου υπολογισμού που χρησιμοποιεί το ΕΣΕ για να καθορίσει το ύψος των εκ των προτέρων εισφορών και παρατίθενται οι μαθηματικοί τύποι που πρέπει να εφαρμόζει το ΕΣΕ.

α) Επί του πρώτου και του δεύτερου σκέλους, τα οποία αφορούν μη συνεκτίμηση των διαφορετικών καταστάσεων των ιδρυμάτων της τραπεζικής ένωσης και τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της εξαίρεσης των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς

- 47 Το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως διαρθρώνεται σε δύο αιτιάσεις οι οποίες αφορούν, η πρώτη, τη μη συνεκτίμηση των διαφορετικών καταστάσεων των τραπεζικών τομέων των συμμετεχόντων κρατών μελών και, η δεύτερη, την ανακολουθία που σχετίζεται με τη μη συνεκτίμηση των κριτηρίων αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (EEM).
- 48 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014 παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης, καθότι προβλέπει εξαίρεση των καλυπτόμενων καταθέσεων από τις υποχρεώσεις που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς.
- 49 Το ΕΣΕ, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.

1) Επί της πρώτης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους, η οποία αφορά μη συνεκτίμηση των διαφορετικών καταστάσεων των τραπεζικών τομέων των συμμετεχόντων κρατών μελών, και επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της εξαίρεσης των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς

- 50 Κατά πρώτον, στο πλαίσιο της πρώτης αιτίας του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κατανομή των εκ των προτέρων εισφορών μεταξύ των διαφόρων ιδρυμάτων της τραπεζικής ένωσης, η οποία πραγματοποιείται βάσει του άρθρου 70, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 806/2014 καθώς και των άρθρων 6 και 7 και του παραρτήματος Ι του

κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, εφαρμόζεται βάσει κριτηρίων ο τρόπος υπολογισμού των οποίων δεν λαμβάνει υπόψη τις διαφορετικές καταστάσεις των τραπεζικών τομέων των συμμετεχόντων κρατών μελών. Ειδικότερα, οι εν λόγω διατάξεις δεν έλαβαν υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά και το ιδιαίτερο προφίλ των ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους στη Γαλλία (στο εξής: γαλλικά ιδρύματα), όπως η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, μολονότι τα εν λόγω ιδρύματα βρίσκονται σε καταστάσεις διαφορετικές από εκείνες των ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους σε άλλα συμμετέχοντα κράτη μέλη (στο εξής: ιδρύματα των άλλων κρατών μελών), αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσού των επίμαχων εισφορών.

51. Επ' αυτού, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα γαλλικά ιδρύματα διαφέρουν από τα ιδρύματα των άλλων κρατών μελών καθότι, μολονότι κατέχουν, γενικά, υψηλές συνολικές υποχρεώσεις, το ύψος των καλυπτόμενων καταθέσεων τους είναι σχετικά χαμηλό.
52. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εμφανίζει η ίδια το ως άνω χαρακτηριστικό και υποστηρίζει ότι θίγεται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Η εν λόγω παραβίαση απορρέει από το γεγονός ότι το χαμηλό ύψος των καλυπτόμενων καταθέσεων της την εμποδίζει να μειώσει τη βασική ετήσια εισφορά της και, επομένως, αυξάνει «τεχνητώς» τη σχετική βαρύτητα της εν λόγω εισφοράς στον υπολογισμό της συνολικής εκ των προτέρων εισφοράς της.
53. Επομένως, με το επιχείρημά της η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι υφίσταται δυσμενή μεταχείριση σε σχέση με τα ιδρύματα που διαθέτουν υψηλό ποσό καλυπτόμενων καταθέσεων, τα οποία είναι, ιδίως, εγκατεστημένα στα άλλα κράτη μέλη, λόγω της δυνατότητας των εν λόγω ιδρυμάτων να τύχουν μεγαλύτερης μείωσης των υποχρεώσεων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς και, συνεπώς, η προσφεύγουσα θα έπρεπε, στην πραγματικότητα, να αντιμετωπίζεται διαφορετικά σε σχέση με τα εν λόγω άλλα ιδρύματα.
54. Το προεκτεθέν επιχείρημα αλληλεπικαλύπτεται με εκείνα που προβάλλονται στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της εξαίρεσης των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς. Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα πρέπει να εξεταστούν από κοινού.
55. Συναφώς, κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ότι η εξαίρεση των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα ιδρύματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, περιλαμβανομένων, επομένως, των γαλλικών ιδρυμάτων, όπως η προσφεύγουσα, και των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών, ανεξαρτήτως του ύψους των καλυπτόμενων καταθέσεών τους.
56. Όσον αφορά, εν συνεχεία, το αν τα γαλλικά ιδρύματα, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, βρίσκονται σε κατάσταση παρόμοια με εκείνη των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών, για τον σκοπό της εφαρμογής της επίμαχης εξαίρεσης, υπενθυμίζεται ότι σκοπός της οδηγίας 2014/59 και του κανονισμού 806/2014 είναι, μεταξύ άλλων, να κατοχυρώσουν, στο πλαίσιο μιας λογικής ασφαλιστικού τύπου, την παροχή επαρκών οικονομικών πόρων από τον χρηματοοικονομικό κλάδο στον ΕΜΕ, ώστε να μπορεί να εκπληρώνει τα καθήκοντά του, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 42. Ως αντάλλαγμα για τις υποχρεώσεις καταβολής εκ των προτέρων εισφορών, όλα τα ιδρύματα επωφελούνται των εν λόγω εισφορών μέσω της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος που διασφαλίζει το ΕΤΕ. Το ευεργέτημα αυτό υφίσταται ανεξαρτήτως του ύψους των καλυπτόμενων καταθέσεων των ιδρυμάτων και του μέτρου στο οποίο μπορούν να εξαιρέσουν το σχετικό ποσό από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς τους.

- 57 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός και μόνον ότι τα ποσά των καλυπτόμενων καταθέσεων των ιδρυμάτων είναι διαφορετικά δεν έχει ως συνέπεια τα ιδρύματα να βρίσκονται σε διαφορετικές καταστάσεις υπό το πρίσμα του αντικειμένου και του σκοπού της οδηγίας 2014/59 και του κανονισμού 806/2014.
- 58 Τέλος, το γεγονός ότι η εφαρμογή των επίμαχων κριτηρίων καταλήγει σε ποσά εκ των προτέρων εισφορών διαφορετικά για την προσφεύγουσα και για τα άλλα ιδρύματα οφείλεται αποκλειστικά και μόνον στο διαφορετικό ύψος των καλυπτόμενων καταθέσεων.
- 59 Ακόμη και αν γίνει δεκτό, όμως, ότι το ύψος των καλυπτόμενων καταθέσεων των γαλλικών ιδρυμάτων, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, είναι χαμηλότερο από εκείνο των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών, η περίπτωση αυτή δεν αρκεί για τη διαπίστωση παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης.
- 60 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι η θέσπιση, από τον νομοθέτη της Ένωσης, κανονιστικής ρύθμισης σε συγκεκριμένο τομέα δράσης ενδέχεται να έχει διαφορετικό αντίκτυπο επί ορισμένων οικονομικών φορέων σε σχέση με την ατομική κατάστασή τους ή τους εθνικούς κανόνες στους οποίους υπόκεινται κατά τα λοιπά, πλην όμως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η συνέπεια αυτή συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, εάν η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, προσαρμοσμένα στους σκοπούς που επιδιώκει (πρβλ., και κατ' αναλογία, απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βιομηχανιών Μεταποίησης Καπνού, C-373/11, EU:C:2013:567, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 61 Εν προκειμένω, αφενός, διαπιστώνεται ότι η εξαίρεση των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια. Συναφώς, από το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 11, του κανονισμού 806/2014, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 5, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 2014, L 173, σ. 149), προκύπτει ότι η έννοια των «καλυπτόμενων καταθέσεων», κατά τον κανονισμό 806/2014, αντιστοιχεί, για τον σκοπό της εξαίρεσης των εν λόγω καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς, στην έννοια των «καλυπτόμενων καταθέσεων» στο πλαίσιο του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων (ΣΕΚ). Η τελευταία ως άνω έννοια ορίζεται, όμως, βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημεία 3 και 4, και στο άρθρο 6 της οδηγίας 2014/49, τα οποία έχουν αντικειμενικό χαρακτήρα.
- 62 Αφετέρου, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η επίμαχη εξαίρεση βασίζεται σε κριτήρια προσαρμοσμένα στους σκοπούς που επιδιώκονται με το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014. Συγκεκριμένα, όπως εξέθεσε το ΕΣΕ, σκοπός της επίμαχης εξαίρεσης είναι, μεταξύ άλλων, η αποφυγή αποτελέσματος διπλής προσμέτρησης των καλυπτόμενων καταθέσεων. Επ' αυτού, υπενθυμίζεται ότι τα ιδρύματα υποχρεούνται, λόγω των συγκεκριμένων καταθέσεων, να καταβάλλουν εισφορές στα ΣΕΚ στα οποία υπάγονται, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2014/49. Εάν, όμως, όπως ζητεί η προσφεύγουσα, οι καλυπτόμενες καταθέσεις δεν εξαιρούνταν από τη βάση υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών, τα ιδρύματα θα υποχρεούνταν να καταβάλλουν, λόγω των ίδιων αυτών καλυπτόμενων καταθέσεων, τις εκ των προτέρων εισφορές παράλληλα με τις εισφορές που καθιστούν δυνατή τη χρηματοδότηση των ΣΕΚ.

- 63 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης, στο άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, να εξαιρέσει τις καλυπτόμενες καταθέσεις από το σύνολο των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς μπορεί να θεωρηθεί ότι βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, προσαρμοσμένα στους σκοπούς που επιδιώκονται με την εν λόγω διάταξη.
- 64 Ως εκ τούτου, το πρώτο επιχείρημα που η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη της πρώτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως και το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.
- 65 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μέθοδος υπολογισμού που προβλέπεται στις προμνησθείσες στη σκέψη 50 διατάξεις έχει ως συνέπεια οι εκ των προτέρων εισφορές των γαλλικών ιδρυμάτων να είναι σημαντικά υψηλότερες από εκείνες των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών και να έχουν αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό από το 2016.
- 66 Συναφώς, κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι τα κριτήρια υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών εφαρμόζονται με τον ίδιο τρόπο στα γαλλικά ιδρύματα, στα οποία καταλέγεται, και στα ιδρύματα των άλλων κρατών μελών.
- 67 Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα δεν εκθέτει τον αντίκτυπο της περίπτωσης που μνημονεύθηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω επί της εξέτασης του ζητήματος του αν βρίσκεται σε κατάσταση διαφορετική από εκείνη των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών.
- 68 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, το υψηλό ποσό των εκ των προτέρων εισφορών των γαλλικών ιδρυμάτων οφείλεται σε πλείονες παράγοντες τους οποίους η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε.
- 69 Πρώτον, το ΕΣΕ διευκρίνισε, χωρίς να αντικρουσθεί, ότι τα γαλλικά ιδρύματα έχουν συνήθως μέρος συνολικών υποχρεώσεων υψηλότερο από εκείνο των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών, το οποίο υπερέβαινε το ένα τρίτο των εν λόγω υποχρεώσεων κατά την κρίσιμη περίοδο για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών.
- 70 Το γεγονός αυτό έχει σημαντικό αντίκτυπο στο ύψος των βασικών ετήσιων εισφορών των ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων και, κατά συνέπεια, στο ύψος των εκ των προτέρων εισφορών τους. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 103, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59 και το άρθρο 70, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, η βασική ετήσια εισφορά κάθε ιδρύματος καθορίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεων του εν λόγω ιδρύματος, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών. Επομένως, η εφαρμογή των ως άνω διατάξεων έχει ως αποτέλεσμα οι ετήσιες εισφορές των γαλλικών ιδρυμάτων να είναι συχνά υψηλότερες από εκείνες των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών.
- 71 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε, όμως, τη νομιμότητα του άρθρου 103, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59 και του άρθρου 70, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, δυνάμει των οποίων ο νομοθέτης της Ένωσης αποφάσισε να βασίσει τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών στο ύψος των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων.

- 72 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε επίσης τον ισχυρισμό του ΕΣΕ ότι το μέγεθος των ισολογισμών των γαλλικών ιδρυμάτων και των υποχρεώσεών τους είχε αυξηθεί στο διάστημα από το 2016 έως το 2021, γεγονός το οποίο είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση της βασικής ετήσιας εισφοράς των εν λόγω ιδρυμάτων και, επομένως, των εκ των προτέρων εισφορών που η προσφεύγουσα όφειλε να καταβάλλει.
- 73 Τρίτον, το ΕΣΕ εξέθεσε, χωρίς να αντικρουσθεί, ότι η αύξηση των εκ των προτέρων εισφορών των γαλλικών ιδρυμάτων είχε επιταχυνθεί από τον μηχανισμό σταδιακής εφαρμογής του υπολογισμού των εν λόγω εισφορών, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81 (στο εξής: μηχανισμός σταδιακής εφαρμογής). Κατά τον εν λόγω μηχανισμό, ο οποίος εφαρμόζεται, άλλωστε, σε όλα τα ενδιαφερόμενα ιδρύματα, ολοένα και μεγαλύτερο μέρος των εκ των προτέρων εισφορών των ιδρυμάτων υπολογίζεται σε ενωσιακή βάση, αντί σε εθνική βάση, ανερχόταν δε στο 86,67 % για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο εισφοράς 2021.
- 74 Συναφώς, το ΕΣΕ διευκρίνισε ότι το γεγονός αυτό συνεπαγόταν ότι το προφίλ κινδύνου των γαλλικών ιδρυμάτων υπολογιζόταν ολοένα και περισσότερο διά παραπομπής στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών. Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του μέρους των συνολικών υποχρεώσεων των γαλλικών ιδρυμάτων σε σχέση με τις συνολικές υποχρεώσεις των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 69, ο μηχανισμός σταδιακής εφαρμογής είναι –κατά τις ίδιες διευκρινίσεις του ΕΣΕ οι οποίες δεν αντικρούστηκαν– ο λόγος για τον οποίο το ύψος των εκ των προτέρων εισφορών των γαλλικών ιδρυμάτων, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, αυξήθηκε περισσότερο στο διάστημα από το 2016 έως το 2021 από εκείνο των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών.
- 75 Κατά συνέπεια, η αύξηση της εκ των προτέρων εισφοράς των γαλλικών ιδρυμάτων, όπως η προσφεύγουσα, οφείλεται σε ένα σύνολο αντικειμενικών παραγόντων, στους οποίους καταλέγεται το ολοένα και υψηλότερο ποσό των υποχρεώσεών τους, και όχι στην προβαλλόμενη άνιση μεταχείρισή τους.
- 76 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι προμνησθείσες στη σκέψη 50 διατάξεις παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 77 Κατά τρίτον, το επιχείρημα με το οποίο η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο μηχανισμός σταδιακής εφαρμογής έχει ως αποτέλεσμα να μη λαμβάνονται υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε τραπεζικού τομέα και να δημιουργείται στρέβλωση μεταξύ των τραπεζικών τομέων εις βάρος του γαλλικού τομέα δεν μπορεί επίσης να ευδοκιμήσει.
- 78 Συγκεκριμένα, σκοπός του ανωτέρω επιχειρήματος είναι να τεθεί υπό αμφισβήτηση η ίδια η ύπαρξη του μηχανισμού σταδιακής εφαρμογής, μολονότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει έλλειψη νομιμότητας της διάταξης που τον προβλέπει, ήτοι του άρθρου 8, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81.
- 79 Εν πάση περιπτώσει, η ως άνω διάταξη αφορά το σύνολο των ιδρυμάτων, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας. Ως εκ τούτου, ο μηχανισμός σταδιακής εφαρμογής εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο στα γαλλικά ιδρύματα, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, και στα ιδρύματα των άλλων κρατών μελών. Επιπλέον, εάν η αιτίαση της προσφεύγουσας έχει την έννοια ότι τα γαλλικά ιδρύματα δεν βρίσκονται σε κατάσταση παρόμοια με εκείνη των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο του μηχανισμού σταδιακής εφαρμογής, επισημαίνεται ότι η

προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο το οποίο να αποδεικνύει ότι τα γαλλικά ιδρύματα βρίσκονται όντως σε κατάσταση διαφορετική από εκείνη των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο του εν λόγω μηχανισμού.

- 80 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, πέραν του ότι δεν εμφανίζει τον ίδιο κίνδυνο με τα ιδρύματα των άλλων κρατών μελών, δεν είναι πιθανό να μπορέσει να επωφεληθεί του ΕΤΕ, λαμβανομένων υπόψη της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (στο εξής: MREL) στην οποία υπόκειται, καθώς και της αναγκαίας εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε σημαντική αναλογία και πριν από κάθε παρέμβαση του ΕΤΕ.
- 81 Κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 40, του κανονισμού 806/2014, τα ίδια κεφάλαια αντιστοιχούν στα μέσα που θέτουν στη διάθεση του ιδρύματος οι μέτοχοί του, ή άλλοι επενδυτές, και στα κέρδη που πραγματοποίησε και τα οποία δεν έχουν διανεμηθεί.
- 82 Εν συνεχεία, κατά το άρθρο 3, σημείο 49, του κανονισμού 806/2014, οι «επιλέξιμες υποχρεώσεις» είναι οι υποχρεώσεις και τα κεφαλαιακά μέσα που δεν χαρακτηρίζονται ως μέσα κοινών μετοχών που εμπίπτουν σε ορισμένες κατηγορίες και που δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα.
- 83 Επιπλέον, το άρθρο 12, παράγραφος 16, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' έως στ', του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι επιλέξιμη υποχρέωση που εκδίδεται για την τήρηση της MREL κατά την έννοια της παραγράφου 1 της ίδιας διάταξης πρέπει να είναι μέσο το οποίο έχει εκδοθεί και έχει καταβληθεί πλήρως, ότι η υποχρέωση δεν πρέπει να οφείλεται, να εξασφαλίζεται ή να αποτελεί αντικείμενο εγγύησης από το ίδιο το ίδρυμα, ότι η αγορά του μέσου δεν πρέπει να χρηματοδοτήθηκε άμεσα ή έμμεσα από το ίδρυμα, ότι η υποχρέωση πρέπει να έχει εναπομένονσα διάρκεια τουλάχιστον ενός έτους και ότι η υποχρέωση δεν πρέπει να προκύπτει ούτε από παράγωγο ούτε από κατάθεση η οποία τυγχάνει προτιμησιακής αντιμετώπισης στην εθνική πτωχευτική ιεραρχία.
- 84 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 73 και το άρθρο 27 του κανονισμού 806/2014, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα ελαχιστοποιεί το κόστος της εξυγίανσης μιας προβληματικής οντότητας το οποίο βαρύνει τους φορολογουμένους διασφαλίζοντας ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές της προβληματικής οντότητας υφίστανται τις δέουσες ζημίες και αναλαμβάνουν ανάλογο μέρος του κόστους από την πτώχευση της οντότητας. Ομοίως, από την αιτιολογική σκέψη 83 του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι, προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι τα ιδρύματα πρέπει να κατέχουν επαρκή ποσά ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων για την απορρόφηση ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση των προβληματικών ιδρυμάτων.
- 85 Τούτου λεχθέντος, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η μεταχείρισή της από τον κανονισμό 806/2014 και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63 είναι ίδια με τη μεταχείριση των άλλων ιδρυμάτων όσον αφορά τη συνεκτίμηση της MREL και των απαιτήσεων εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα.

- 86 Εάν, υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας έχει την έννοια ότι υποστηρίζει, στην πραγματικότητα, ότι υπέστη δυσμενή μεταχείριση διότι ο κανονισμός 806/2014 και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 δεν έλαβαν επαρκώς υπόψη την MREL και τις απαιτήσεις εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα για τον σκοπό του υπολογισμού του ύψους των εκ των προτέρων εισφορών, επισημαίνονται τα ακόλουθα.
- 87 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο για να αντικρούσει τον ισχυρισμό του ΕΣΕ ότι τα ιδρύματα με υψηλές υποχρεώσεις, όπως η προσφεύγουσα, μπορούν να επωφεληθούν περισσότερο των μηχανισμών εξυγίανσης που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 806/2014, και τούτο παρά τις απαιτήσεις στις οποίες υπόκεινται όσον αφορά τη MREL ή άλλες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας. Επ' αυτού, στην αιτιολογική σκέψη 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 υπογραμμίζεται, εξάλλου, ότι όσο μεγαλύτερο είναι ένα ίδρυμα τόσο πιθανότερο είναι, σε περίπτωση κινδύνου, η αρχή εξυγίανσης να θεωρήσει ότι είναι προς το δημόσιο συμφέρον να εξυγιάνει το εν λόγω ίδρυμα και να κάνει χρήση του ΕΤΕ για να εξασφαλιστεί αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης.
- 88 Εν συνεχεία, στο άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπεται ένας δείκτης κινδύνου βασισμένος, μεταξύ άλλων, στη MREL, στο πλαίσιο της αξιολόγησης του προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων με σκοπό τον υπολογισμό του ποσού της εκ των προτέρων εισφοράς τους. Η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε, όμως, ότι η βαρύτητα του συγκεκριμένου δείκτη κινδύνου ήταν ανεπαρκής στο πλαίσιο του υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών.
- 89 Συναφώς, επισημαίνεται επιπλέον ότι, μολοντί είναι αληθές ότι το άρθρο 20 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παρέχει στο ΕΣΕ τη δυνατότητα να μη λαμβάνει υπόψη, κατά τη διάρκεια μεταβατικού σταδίου, τον εν λόγω δείκτη κινδύνου στον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς, εντούτοις η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε το κύρος της εν λόγω διάταξης.
- 90 Τέλος, από τα άρθρα 22 και 27 του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της απόφασης εφαρμογής εργαλείου εξυγίανσης δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα εφαρμόζεται, με τον ίδιο τρόπο, σε όλα τα ιδρύματα πριν από τη χρήση του ΕΤΕ. Επιπλέον, η δυνατότητα χρήσης του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα δεν αποκλείει την ενδεχόμενη χρήση του ΕΤΕ. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα γαλλικά ιδρύματα βρίσκονται σε κατάσταση διαφορετική από εκείνη των ιδρυμάτων των άλλων κρατών μελών λόγω των MREL τους και της δυνατότητάς τους να εφαρμόσουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.
- 91 Κατά πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τη συνεδρίαση της 9ης Δεκεμβρίου 2014, το Συμβούλιο συνήψε πολιτική συμφωνία κατά την οποία οι «γαλλικές και γερμανικές εισφορές» έπρεπε να είναι στο ίδιο επίπεδο κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.
- 92 Εντούτοις, από τα πρακτικά της εν λόγω συνεδρίασης του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκαν στον διαδικτυακό τόπο του, δεν προκύπτει η σύναψη τέτοιας συμφωνίας.
- 93 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.
- 94 Κατά έκτον, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι υπέστη άνιση μεταχείριση διότι δεν μπόρεσε να επωφεληθεί του καθεστώτος υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών που εφαρμόζεται στα μικρά και στα μεσαία ιδρύματα.

- 95 Το άρθρο 10 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και το άρθρο 8, παράγραφος 5, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81 προβλέπουν ειδικά καθεστώτα προς όφελος των μικρών και των μεσαίων ιδρυμάτων, από τα οποία προκύπτει, αφενός, ότι οι εκ των προτέρων εισφορές των μικρών ιδρυμάτων συνίστανται, κατ' αρχήν και εκτός ιδιαίτερων περιστάσεων, σε κατ' αποκοπήν ποσά και, αφετέρου, ότι οι εκ των προτέρων εισφορές των μεσαίων ιδρυμάτων είναι εν μέρει κατ' αποκοπήν ποσά και εν μέρει μπορούν να υπολογίζονται βάσει των κανόνων που εφαρμόζονται σε όλα τα άλλα ιδρύματα. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που εκτέθηκαν στη σκέψη 87 ανωτέρω, τα ιδρύματα μεγάλου μεγέθους με πολύ υψηλές υποχρεώσεις, όπως η προσφεύγουσα, δεν εμφανίζουν, όσον αφορά τη χρήση του ΕΤΕ, επικινδυνότητα ισοδύναμη με αυτήν των μικρών και των μεσαίων ιδρυμάτων ή χαμηλότερη από αυτήν. Ως εκ τούτου, οι δύο ως άνω κατηγορίες ιδρυμάτων δεν βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση για τον σκοπό του υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών.
- 96 Επομένως, και λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω παρατηρήσεων, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το άρθρο 70, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 806/2014, καθώς και τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 97 Ως εκ τούτου, η πρώτη αιτίαση του πρώτου σκέλους και το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.
- 2) Επί της δεύτερης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους, η οποία αφορά την ανακολουθία που συνδέεται με τη μη συνεκτίμηση των κριτηρίων αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΕΜ*
- 98 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη της συνέχειας και της ισχυρής σχέσης μεταξύ του ΕΕΜ και του ΕΜΕ, είναι ανακόλουθο να αξιολογείται ο κίνδυνος που συνιστά ένα ίδρυμα στο πλαίσιο του ΕΜΕ χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΕΜ, χάρη στα οποία διασφαλίζεται ότι τα ιδρύματα που εμφανίζουν τη μεγαλύτερη πιθανότητα να κάνουν χρήση του ΕΤΕ είναι εκείνα που συνεισφέρουν περισσότερο στη χρηματοδότησή του. Επομένως, η μη συνεκτίμηση των κριτηρίων αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΕΜ αποβαίνει εις βάρος των ιδρυμάτων τα οποία είναι λιγότερο πιθανό να κάνουν χρήση του ΕΤΕ, λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, της αναγνωρισμένης στο πλαίσιο του ΕΕΜ ευρωστίας τους.
- 99 Επ' αυτού, διαπιστώνεται κατ' αρχάς ότι, παρά τις απαιτήσεις που απορρέουν από τη νομολογία η οποία μνημονεύθηκε στις σκέψεις 38 και 39 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν εκθέτει με επαρκή σαφήνεια τον λόγο για τον οποίο η εικαζόμενη απαίτηση συνοχής με τα κριτήρια που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 98 ανωτέρω είναι κρίσιμη προκειμένου να διαπιστωθεί αν εθίγη από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.
- 100 Εάν, υπό τις ως άνω συνθήκες, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας έχει την έννοια ότι υποστηρίζει, στην πραγματικότητα, ότι τυγχάνει της ίδιας μεταχείρισης με τα άλλα ιδρύματα που εμφανίζουν υψηλότερη επικινδυνότητα σε σχέση με τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΕΜ, μολονότι, κατά τα ίδια κριτήρια, η πιθανότητα να κάνει η ίδια χρήση του ΕΤΕ είναι μικρότερη, επισημαίνονται τα ακόλουθα.
- 101 Είναι αληθές, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 11, 13, 15 και 52 του κανονισμού 806/2014, ότι υφίσταται σχέση συμπληρωματικότητας μεταξύ των κανόνων που καθορίστηκαν στο πλαίσιο του ΕΜΕ και εκείνων που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο του ΕΕΜ.

- 102 Ειδικότερα, ορισμένα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΜΕ είναι παρεμφερή εκείνων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΕΜ, όπως προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1).
- 103 Συγκεκριμένα, πλείονα κριτήρια της κανονιστικής ρύθμισης που αφορά τον ΕΜΕ χρησιμοποιούν έννοιες οι οποίες αντιστοιχούν σε εκείνες της κανονιστικής ρύθμισης που θεσπίστηκε στο πλαίσιο του ΕΕΜ και ορίζονται, μάλιστα, διά ρητής παραπομπής στην εν λόγω κανονιστική ρύθμιση. Τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση των εννοιών των «ιδίων κεφαλαίων», του «δείκτη μόχλευσης» ή του «δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1», οι οποίες είναι καθοριστικής σημασίας για τον σκοπό της εφαρμογής των δεικτών κινδύνου που απαριθμούνται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχεία α' έως γ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και που ορίζονται στο άρθρο 3 του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, διά παραπομπής στον κανονισμό 575/2013.
- 104 Εντούτοις, παρά την ως άνω σχέση συμπληρωματικότητας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υποστηρίζει το ΕΣΣΕ χωρίς να αντικρουσθεί επί του ζητήματος αυτού, οι σκοποί που επιδιώκονται με τη νομοθεσία σχετικά με τον ΕΜΕ στον τομέα της εξυγίανσης των ιδρυμάτων διαφέρουν από εκείνους που επιδιώκει η νομοθεσία σχετικά με τον ΕΕΜ όσον αφορά τις απαιτήσεις εποπτείας.
- 105 Συγκεκριμένα, αφενός, σκοπός της κανονιστικής ρύθμισης της Ένωσης στον τομέα της εξυγίανσης των ιδρυμάτων είναι, όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές, να κατοχυρώσει, όπως προκύπτει από τη σκέψη 42 ανωτέρω, στο πλαίσιο μιας λογικής ασφαλιστικού τύπου, την παροχή επαρκών οικονομικών πόρων από τον χρηματοοικονομικό κλάδο στον ΕΜΕ, ώστε να μπορεί να εκπληρώνει τα καθήκοντά του, και την παροχή στα ιδρύματα κινήτρων λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο.
- 106 Αφετέρου, σκοπός της κανονιστικής ρύθμισης της Ένωσης στον τομέα των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας είναι, κατά την αιτιολογική σκέψη 32 του κανονισμού 575/2013, η ενθάρρυνση οικονομικά χρήσιμων τραπεζικών δραστηριοτήτων που υπηρετούν το γενικό συμφέρον και η αποθάρρυνση της μη βιώσιμης χρηματοπιστωτικής κερδοσκοπίας που δεν επιφέρει πραγματικά πρόσθετα οφέλη, καθώς και, κατά την αιτιολογική σκέψη 42 του ίδιου κανονισμού, η εφαρμογή καλύτερων μεθόδων μέτρησης και διαχείρισης του κινδύνου και η χρησιμοποίησή τους για τις κανονιστικές απαιτήσεις περί ιδίων κεφαλαίων.
- 107 Επομένως, ειδικότερα, η αξιολόγηση του κινδύνου κατά την εφαρμογή της κανονιστικής ρύθμισης που αφορά τον ΕΜΕ και η αξιολόγηση του κινδύνου στο πλαίσιο του ΕΕΜ έχουν διαφορετικούς σκοπούς. Συγκεκριμένα, σκοπός της αξιολόγησης του κινδύνου στο πλαίσιο του πυλώνα II του ΕΕΜ είναι η εκπλήρωση των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας που καθορίζονται σε αυτό προκειμένου να διασφαλίζεται ότι συγκεκριμένο ίδρυμα διαθέτει επαρκή ίδια κεφάλαια για την αντιμετώπιση κάθε συγκεκριμένου κινδύνου που δεν καλύπτεται από τον πυλώνα I του ΕΕΜ, ο οποίος αντιστοιχεί στην εγκάρσια αξιολόγηση του κινδύνου ενός ιδρύματος. Το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης τείνει στον καθορισμό των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας που πρέπει να εκπληρώνει συγκεκριμένο ίδρυμα ώστε να αποφύγει να βρεθεί σε κατάσταση πτώχευσης.
- 108 Αντιθέτως, σκοπός της αξιολόγησης του κινδύνου στο πλαίσιο της προσαρμογής της βασικής ετήσιας εισφοράς ανάλογα με το προφίλ κινδύνου, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014 και στα άρθρα 5 έως 9 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, είναι η κατανομή των εκ των προτέρων εισφορών

μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων. Το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης τείνει στην εκτίμηση όχι μόνον του κινδύνου πτώχευσης συγκεκριμένου ιδρύματος, αλλά επίσης, γενικότερα, του κινδύνου χρήσης του ΕΤΕ από ίδρυμα που πτωχεύει.

- 109 Επιπλέον, η κανονιστική ρύθμιση που αφορά τον ΕΜΕ ανταποκρίνεται σε ιδιαίτερη λογική υπό την έννοια ότι το προφίλ κινδύνου συγκεκριμένου ιδρύματος αξιολογείται επίσης σε σχέση με το προφίλ κινδύνου όλων των άλλων ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων.
- 110 Λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων αντικειμένων και σκοπών της νομοθεσίας που αφορά τον ΕΕΜ και εκείνης που αφορά τον ΕΜΕ, καθώς και της συγκριτικής λογικής της δεύτερης, δεν μπορεί να διαπιστωθεί οποιαδήποτε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης από το γεγονός και μόνον ότι το νομικό πλαίσιο που διέπει τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών του ΕΜΕ δεν χρησιμοποιεί, καθεαυτά, τα κριτήρια αξιολόγησης του κινδύνου που προβλέπονται στο πλαίσιο του ΕΕΜ.
- 111 Ως εκ τούτου, η δεύτερη αιτίαση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη και, επομένως, το πρώτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

β) Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της μη αφαίρεσης των επιλέξιμων υποχρεώσεων που πληρούν τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας της MREL

- 112 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 70, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 806/2014, καθώς και τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχείρισης διότι ούτε το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014 ούτε το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπουν την αφαίρεση των επιλέξιμων υποχρεώσεων από τις υποχρεώσεις που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς. Κατά την προσφεύγουσα, η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση θα έπρεπε να προβλέπει τη συγκεκριμένη αφαίρεση, δεδομένου ότι οι επιλέξιμες υποχρεώσεις συνιστούν «οιονεί ίδια κεφάλαια» τα οποία προβλέπονται για την εκπλήρωση των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας της MREL και χρησιμεύουν για την απορρόφηση των ζημιών και την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα.
- 113 Το ΕΣΣΕ, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 114 Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων που παρέσχε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, κατά πρώτον, ότι η παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης απορρέει από το γεγονός ότι οι επιλέξιμες υποχρεώσεις βρίσκονται σε κατάσταση παρόμοια με τα ίδια κεφάλαια, αλλά τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης από τα ίδια κεφάλαια στο μέτρο που δεν εξαιρούνται, δυνάμει του άρθρου 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, από τις υποχρεώσεις που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς.
- 115 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, τα ίδια κεφάλαια εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς. Αντιθέτως, ούτε το άρθρο 70, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 ούτε το άρθρο 5, παράγραφος 1, του

κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, που προβλέπουν την εξαίρεση ορισμένων υποχρεώσεων από τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς, εξαιρούν τις επιλέξιμες υποχρεώσεις από τις εν λόγω υποχρεώσεις.

- 116 Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 40 ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί αν, υπό το πρίσμα του αντικειμένου και του σκοπού του κανονισμού 806/2014, οι επιλέξιμες υποχρεώσεις βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση με τα ίδια κεφάλαια με αποτέλεσμα να πρέπει να εξαιρεθούν από τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς.
- 117 Επ' αυτού, διαπιστώνεται ότι, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και το άρθρο 48, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/59, σε περίπτωση χρησιμοποίησης σε ίδρυμα του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής των απαιτήσεων κατ' αρχάς επί των ιδίων κεφαλαίων και, εν συνεχεία –«εάν, και μόνον εάν» η απορρόφηση των ζημιών από τα διαθέσιμα ίδια κεφάλαια δεν στάθηκε δυνατή–, επί των επιλέξιμων υποχρεώσεων.
- 118 Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφοι 1 και 7α, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ ασκεί τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των επιλέξιμων υποχρεώσεων, ανεξάρτητα από την ανάληψη δράσης εξυγίανσης, μόνον σε σχέση με τις επιλέξιμες υποχρεώσεις που πληρούν τις ειδικές και περιοριστικές προϋποθέσεις του άρθρου 12ζ, παράγραφος 2, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, εκτός από τον όρο που σχετίζεται με την εναπομένουσα ληκτότητα των υποχρεώσεων που μνημονεύεται στο άρθρο 72γ, παράγραφος 1, του κανονισμού 575/2013. Από τις προμνησθείσες διατάξεις προκύπτει ότι η δυνατότητα του ΕΣΕ να προβεί, ανεξάρτητα από την ανάληψη δράσης εξυγίανσης, στην απομείωση και στη μετατροπή των επιλέξιμων υποχρεώσεων τελεί υπό ειδικές και περιοριστικές προϋποθέσεις, εν αντιθέσει προς ό,τι ισχύει για τα ίδια κεφάλαια.
- 119 Τέλος, το άρθρο 27, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν χρησιμοποιείται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, ορισμένες επιλέξιμες υποχρεώσεις είναι δυνατό να εξαιρούνται, ή να εξαιρούνται εν μέρει, από την άσκηση των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής. Τέτοια δυνατότητα δεν υπάρχει, όμως, όσον αφορά τα ίδια κεφάλαια.
- 120 Επομένως, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι επιλέξιμες υποχρεώσεις δεν έχουν την ίδια ικανότητα απορρόφησης των ζημιών των ιδρυμάτων με τα ίδια κεφάλαια.
- 121 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι, παρά τις απαιτήσεις που απορρέουν από την προμνησθείσα στη σκέψη 39 νομολογία, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι επιλέξιμες υποχρεώσεις βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση με τα ίδια κεφάλαια όσον αφορά την ικανότητά τους να απορροφήσουν ζημίες και να θέσουν σε εφαρμογή το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.
- 122 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα επικρίνει το γεγονός ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν προβλέπει αφαίρεση των επιλέξιμων υποχρεώσεων από τις υποχρεώσεις που χρησιμεύουν ως βάση υπολογισμού για τον καθορισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς.

- 123 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η ως άνω διάταξη επίσης δεν προβλέπει την εξαίρεση των ιδίων κεφαλαίων από τις υποχρεώσεις που χρησιμεύουν ως βάση υπολογισμού για τον καθορισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς, εξαίρεση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014.
- 124 Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι η συνεκτίμηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης δεν μπορεί να δικαιολογήσει την αφαίρεση των επιλέξιμων υποχρεώσεων από τις υποχρεώσεις που χρησιμεύουν ως βάση υπολογισμού για τον καθορισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς, δεδομένου ότι ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 διέκρινε μεταξύ καταστάσεων που εμφανίζουν σημαντικές ιδιαιτερότητες, άμεσα συνδεδεμένες με τους κινδύνους που ενέχουν οι εν λόγω υποχρεώσεις (πρβλ. απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2019, Iccrea Banca, C-414/18, EU:C:2019:1036, σκέψη 95).
- 125 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι το γεγονός ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν προβλέπει την αφαίρεση των επιλέξιμων υποχρεώσεων από τις υποχρεώσεις που χρησιμεύουν ως βάση υπολογισμού για τον καθορισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.
- 126 Ως εκ τούτου, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

γ) Επί του τέταρτου σκέλους, το οποίο αφορά το γεγονός ότι οι εκ των προτέρων εισφορές δεν είναι αντιπροσωπευτικές του πραγματικά αναλαμβανόμενου κινδύνου λόγω των κριτηρίων υπολογισμού του πολλαπλασιαστή αναπροσαρμογής

- 127 Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 70, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 806/2014, καθώς και τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχείρισης διότι οι εκ των προτέρων εισφορές δεν είναι αντιπροσωπευτικές του πραγματικά αναλαμβανόμενου κινδύνου λόγω των κριτηρίων υπολογισμού του πολλαπλασιαστή προσαρμογής. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις αιτιάσεις οι οποίες αφορούν, η πρώτη, τη μη συνεκτίμηση του εγγενούς συνολικού προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος, η δεύτερη, τη μη εκτίμηση των παραγόντων κινδύνου σε σχέση με κάθε απαίτηση που επιβάλλει η εποπτική αρχή στο πλαίσιο του ΕΕΜ και, η τρίτη, την αδυναμία συνολικής συνεκτίμησης κάθε ατομικής ιδιαιτερότητας κάθε ιδρύματος.

1) Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη συνεκτίμηση του εγγενούς συνολικού προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος

- 128 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κριτήρια που καθορίζονται στα «άρθρα 6 και επόμενα» του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 στηρίζονται στη συνεκτίμηση παραγόντων κινδύνου που εξετάζονται μεμονωμένα και όχι στη συνεκτίμηση του εγγενούς συνολικού προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος.
- 129 Το ΕΣΕ, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 130 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι, κατά παράβαση της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 39 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε επακριβώς τις παρόμοιες καταστάσεις οι οποίες, κατ' αυτήν, έτυχαν διαφορετικής μεταχείρισης ή τις διαφορετικές καταστάσεις οι οποίες,

κατ' αυτήν, έτυχαν της ίδιας μεταχείρισης όσον αφορά τον καθορισμό, από τον νομοθέτη της Ένωσης, των κριτηρίων προσαρμογής της βασικής ετήσιας εισφοράς ανάλογα με το προφίλ κινδύνου.

- 131 Εν συνεχεία, δεν αμφισβητείται ότι τα κριτήρια υπολογισμού του πολλαπλασιαστή προσαρμογής, τα οποία καταλήγουν στην προσαρμογή της βασικής ετήσιας εισφοράς ανάλογα με το κριτήριο κινδύνου, εφαρμόζονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα ιδρύματα, όπως η προσφεύγουσα, πλην εκείνων που είναι επιλέξιμα για την καταβολή κατ' αποκοπήν εισφοράς δυνάμει του άρθρου 10 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και εκείνων που μνημονεύονται στο άρθρο 11 του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν τυγχάνει διαφορετικής μεταχείρισης όσον αφορά τα προμνησθέντα κριτήρια.
- 132 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε, και κατά μείζονα λόγο δεν απέδειξε, ότι η παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης απορρέει από το γεγονός ότι δεν έπρεπε να τύχει της ίδιας μεταχείρισης με τα άλλα ιδρύματα όσον αφορά την εφαρμογή των προμνησθέντων κριτηρίων υπολογισμού του πολλαπλασιαστή προσαρμογής.
- 133 Εξάλλου, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η αιτίαση της προσφεύγουσας έχει την έννοια ότι υποστηρίζει ότι δεν βρίσκεται σε παρόμοια κατάσταση με τα άλλα ιδρύματα και ότι πρέπει να τύχει διαφορετικής μεταχείρισης, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο το οποίο αποδεικνύει ότι βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση.
- 134 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται σε εσφαλμένες παραδοχές. Κατά πρώτον, κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κριτήρια που καθορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63 δεν λαμβάνουν υπόψη το εγγενές συνολικό προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων. Συγκεκριμένα, πλείονες εκ των τεσσάρων πυλώνων κινδύνου που μνημονεύονται στο άρθρο 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, μεταξύ άλλων εκείνος που αφορά τη σημασία του ιδρύματος για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος ή της οικονομίας, καθιστούν δυνατή μια τέτοια συνολική ανάλυση.
- 135 Κατά δεύτερον, πρέπει να απορριφθούν οι αιτιάσεις με τις οποίες η προσφεύγουσα βάλλει κατά των κριτηρίων που προβλέπονται στα «άρθρα 6 και επόμενα» του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, διότι λαμβάνουν υπόψη τις περιφερειακές τράπεζες μικρού μεγέθους, στοιχείο το οποίο, κατά την προσφεύγουσα, συνεπάγεται μεροληψία εις βάρος των ιδρυμάτων μεγάλου μεγέθους λόγω της τήρησης από τις περιφερειακές τράπεζες καλυπτόμενων καταθέσεων μεγάλου ύψους και τούτο εν αντιθέσει προς τα ιδρύματα μεγάλου μεγέθους, όπως η προσφεύγουσα, οι δραστηριότητες των οποίων δεν είναι εντούτοις πιο ριψοκίνδυνες.
- 136 Συγκεκριμένα, αφενός, από τις σκέψεις 51 έως 63 ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η εξαίρεση των καλυπτόμενων καταθέσεων για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Αφετέρου, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που εκτέθηκαν στις σκέψεις 94 και 96 ανωτέρω, τα ιδρύματα μεγάλου μεγέθους με πολύ υψηλές υποχρεώσεις, όπως η προσφεύγουσα, δεν εμφανίζουν επικινδυνότητα ισοδύναμη με αυτήν των μικρών και των μεσαίων ιδρυμάτων ή χαμηλότερη από αυτήν. Ως εκ τούτου, οι δύο ως άνω κατηγορίες ιδρυμάτων δεν βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση για τον σκοπό της εκτίμησης που πρέπει να διενεργήσει το ΕΣΕ για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών.

137 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

2) Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη εκτίμηση των παραγόντων κινδύνου σε σχέση με τις απαιτήσεις που επιβάλλει η εποπτική αρχή στο πλαίσιο του ΕΕΜ

138 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μέθοδος προσαρμογής της βασικής ετήσιας εισφοράς ανάλογα με το προφίλ κινδύνου έχει ως αποτέλεσμα οι παράγοντες κινδύνου να εκτιμώνται ανεξάρτητα από κάθε απαίτηση την οποία επιβάλλει η εποπτική αρχή στο πλαίσιο του ΕΕΜ. Κατά τα κριτήρια του ΕΕΜ, όμως, τα γαλλικά ιδρύματα ενέχουν τον χαμηλότερο κίνδυνο στην τραπεζική ένωση, μολονότι φαίνεται ότι ενέχουν τον υψηλότερο κίνδυνο κατά τα κριτήρια αξιολόγησης που προβλέπονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63.

139 Το ΕΣΕ και το Συμβούλιο αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.

140 Η υπό κρίση αιτίαση και η δεύτερη αιτίαση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η οποία απορρίφθηκε στις σκέψεις 100 έως 110 ανωτέρω, κατ' ουσίαν αλληλεπικαλύπτονται.

141 Η υπό κρίση αιτίαση πρέπει, επομένως, να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους.

3) Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά την αδυναμία συνολικής συνεκτίμησης κάθε ατομικής ιδιαιτερότητας κάθε ιδρύματος

142 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το άρθρο 70, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 806/2014 καθώς και τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχείρισης διότι, στο πλαίσιο διαδικασίας που εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλα τα ιδρύματα και με σκοπό την κατανομή του ποσού που αντιστοιχεί στο ετήσιο επίπεδο-στόχο ισότιμα και κατ' αναλογία μεταξύ τους, δεν είναι δυνατόν να ληφθεί συνολικά υπόψη κάθε επιμέρους ιδιαιτερότητα κάθε ιδρύματος.

143 Το ΕΣΕ και το Συμβούλιο αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.

144 Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι, με τη διατύπωση της αιτιάσής της, η ίδια η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι η μέθοδος υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών την οποία επικρίνει εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα ιδρύματα.

145 Εν συνεχεία, εάν η αιτίαση της προσφεύγουσας έχει την έννοια ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν βρίσκεται σε παρόμοια κατάσταση με τα άλλα ιδρύματα και ότι πρέπει να τύχει διαφορετικής μεταχείρισης, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση.

146 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ισοδυναμεί, στην πραγματικότητα, με ισχυρισμό ότι τα κριτήρια προσαρμογής της βασικής ετήσιας εισφοράς ανάλογα με το προφίλ κινδύνου δεν είναι πρόσφορα. Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, όμως, στο Γενικό Δικαστήριο κανένα ουσιαστικό στοιχείο με σκοπό να αποδείξει, συγκεκριμένα, τον μη πρόσφορο χαρακτήρα των εν λόγω κριτηρίων, αλλά διατύπωσε μόνον μη τεκμηριωμένους ισχυρισμούς.

- 147 Ως εκ τούτου, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί και, επομένως, πρέπει να απορριφθούν το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, καθώς και ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

2. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

- 148 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 70, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 806/2014, καθώς και τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 θεσπίζουν μέθοδο υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών η οποία παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 149 Το ΕΣΕ, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 150 Η αρχή της αναλογικότητας, που καταλέγεται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, επιτάσσει να είναι οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης πρόσφορες για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την οικεία ρύθμιση θεμιτών σκοπών και να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών, εξυπακουμένου ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και ότι τα μειονεκτήματα που προκαλούνται από το μέτρο αυτό δεν πρέπει να είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (αποφάσεις της 4ης Μαΐου 2016, Philip Morris Brands κ.λπ., C-547/14, EU:C:2016:325, σκέψη 165, και της 20ής Ιανουαρίου 2021, ABLV Bank κατά ΕΣΕ, T-758/18, EU:T:2021:28, σκέψη 142· πρβλ. επίσης απόφαση της 8ης Ιουνίου 2010, Vodafone κ.λπ., C-58/08, EU:C:2010:321, σκέψη 51).
- 151 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 150 ανωτέρω, υπενθυμίζεται ότι, κατά τον καθορισμό του τρόπου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών, ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης, καθότι καλείται να παρέμβει σε έναν τομέα στο πλαίσιο του οποίου πρέπει να προβεί σε επιλογές πολιτικής και οικονομικής φύσης, καθώς και σε σύνθετες εκτιμήσεις (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψεις 117 και 118).
- 152 Ομοίως, στο πλαίσιο κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητας κατά την έννοια του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή διαθέτει, στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων που της έχουν ανατεθεί, ευρεία διακριτική ευχέρεια όταν καλείται, ιδίως, να προβεί σε σύνθετες εκτιμήσεις (πρβλ. απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Dyson κατά Επιτροπής, C-44/16 P, EU:C:2017:357, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 153 Τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, με τον οποίο η Επιτροπή διευκρίνισε τους κανόνες προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59.
- 154 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα σχετικά με την έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έγγραφα, ιδίως δε τα έγγραφα «JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund» [τεχνική μελέτη του JRC προς στήριξη της νομοθεσίας δεύτερου επιπέδου της Επιτροπής σχετικά με τις βασισμένες στους κινδύνους εισφορές προς το (ενιαίο) ταμείο εξυγίανσης], στο εξής: μελέτη του JRC], και «Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed

methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements» (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής: εκτιμήσεις της εφαρμογής της προτεινόμενης μεθόδου για τον υπολογισμό των εισφορών σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης), η κατάρτιση τέτοιων κανόνων προϋπέθετε πολύπλοκες εκτιμήσεις και αξιολογήσεις εκ μέρους της Επιτροπής στο μέτρο που η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει τα διάφορα στοιχεία βάσει των οποίων οι διάφοροι τύποι κινδύνου εξετάστηκαν στον τραπεζικό και στον χρηματοοικονομικό τομέα.

- 155 Υπό τις συνθήκες αυτές, και κατά τη νομολογία (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Μαΐου 2016, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-358/14, EU:C:2016:323, σκέψεις 79, 96 και 97 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 21ης Δεκεμβρίου 2022, Firearms United Network κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-187/21, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αναίρεση, EU:T:2022:848, σκέψεις 122 και 123 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), ο έλεγχος, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, της τήρησης της αρχής της αναλογικότητας πρέπει να περιοριστεί στην εξέταση του αν τα μέτρα που έλαβαν ο νομοθέτης της Ένωσης και η Επιτροπή είναι προδήλως απρόσφορα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, αν υπερβαίνουν προδήλως το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού ή αν συνεπάγονται προδήλως υπέρμετρα μειονεκτήματα σε σχέση με τον ίδιο σκοπό.
- 156 Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρία επιχειρήματα.
- 157 Κατά πρώτον, πρέπει να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το άρθρο 70, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 806/2014 καθώς και τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας διότι ο υπολογισμός της εκ των προτέρων εισφοράς κάθε ιδρύματος εξαρτάται από την κατάσταση άλλων ιδρυμάτων, χωρίς εντούτοις να επιτυγχάνεται ο σκοπός της ισόρροπης κατανομής ανάλογα με τον κίνδυνο. Ειδικότερα, λόγω της συγκεκριμένης αλληλεξάρτησης μεταξύ των ιδρυμάτων, η επιβάρυνση του γαλλικού τραπεζικού τομέα είναι δυσανάλογη.
- 158 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τον πρόσφορο χαρακτήρα της μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών, αφενός, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης μπορούσε να επιλέξει, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει, έναν τρόπο υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών ο οποίος στηριζόταν στη συγκριτική συνεκτίμηση, ειδικότερα, της χρηματοοικονομικής κατάστασης κάθε ιδρύματος με άδεια λειτουργίας στα συμμετέχοντα κράτη μέλη (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 118).
- 159 Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε κανένα στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το σκεπτικό της ως άνω διαπίστωσης ή τον ισχυρισμό του ΕΣΕ ότι σκοπός της επίμαχης μεθόδου υπολογισμού είναι να παρασχεθούν στα ιδρύματα κίνητρα λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο, ειδικότερα, μέσω της βελτίωσης της θέσης τους σε σχέση με εκείνη των άλλων ιδρυμάτων.
- 160 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών βάσει της συγκριτικής συνεκτίμησης της χρηματοοικονομικής κατάστασης κάθε ιδρύματος συνιστά προδήλως απρόσφορο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που μνημονεύθηκε στη σκέψη 159 ανωτέρω.

- 161 Όσον αφορά την αναγκαιότητα της μεθόδου που μνημονεύθηκε στη σκέψη 159 ανωτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι εκ των προτέρων εισφορές μπορούσαν να έχουν υπολογιστεί με άλλη μέθοδο, η οποία θα στηριζόταν αποκλειστικά και μόνο στα δεδομένα του ενδιαφερόμενου ιδρύματος. Εντούτοις, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι μια τέτοια μέθοδος θα κατέληγε σε λιγότερο υψηλή εκ των προτέρων εισφορά και θα ήταν, επομένως, λιγότερο επαχθής για τα ιδρύματα, δεν αποδεικνύεται ότι η μέθοδος αυτή θα καθιστούσε δυνατή την επίτευξη του σκοπού που μνημονεύθηκε στη σκέψη 159 ανωτέρω εξίσου αποτελεσματικά με τη συγκριτική μέθοδο υπολογισμού που καθιέρωσαν ο νομοθέτης της Ένωσης και η Επιτροπή.
- 162 Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, δεν αποδεικνύεται ότι η μέθοδος υπολογισμού υπερβαίνει προδήλως το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του προμνησθέντος στη σκέψη 159 σκοπού.
- 163 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών βάσει της συγκριτικής συνεκτίμησης της χρηματοοικονομικής κατάστασης κάθε ιδρύματος συνεπάγεται προδήλως υπέρμετρα μειονεκτήματα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό που μνημονεύθηκε στη σκέψη 159 ανωτέρω.
- 164 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών βασίζεται σε κριτήρια τα οποία δεν συσχετίζονται με τα κριτήρια που εφαρμόζονται στο πλαίσιο του ΕΕΜ. Λόγω της έλλειψης συσχέτισης, η προσφεύγουσα υποχρεούται να καταβάλει εκ των προτέρων εισφορά το ύψος της οποίας είναι τεχνητώς υψηλό και δυσανάλογο.
- 165 Όσον αφορά, πρώτον, τον πρόσφορο χαρακτήρα των κριτηρίων αξιολόγησης του προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59 –στο οποίο παραπέμπει, άλλωστε, το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014– καθώς και στα άρθρα 6 και 7 και στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, από το περιεχόμενό τους και από την αιτιολογική σκέψη 107 της οδηγίας 2014/59, την αιτιολογική σκέψη 109 του κανονισμού 806/2014 και την αιτιολογική σκέψη 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προκύπτει ότι σκοπός των εν λόγω κριτηρίων είναι να διασφαλίζεται ότι τα ιδρύματα που εφαρμόζουν ένα πιο ριψοκίνδυνο μοντέλο λειτουργίας υποχρεούνται να καταβάλλουν εκ των προτέρων εισφορές υψηλότερες από εκείνες των ιδρυμάτων που εφαρμόζουν ένα λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο λειτουργίας.
- 166 Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, όμως, στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο το οποίο θα έθετε υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι τα επίμαχα κριτήρια είναι ικανά να καταστήσουν δυνατή την επίτευξη τέτοιου σκοπού. Συναφώς, η προσφεύγουσα προέβαλε έναν μόνο μη τεκμηριωμένο ισχυρισμό κατά τον οποίο τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση του κινδύνου στο πλαίσιο του ΕΕΜ είναι πιο πρόσφορα, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα ιδρύματα που εμφανίζουν υψηλότερη επικινδυνότητα καταβάλλουν υψηλότερες εισφορές στο ΕΤΕ. Λαμβανομένων, όμως, υπόψη των παρατηρήσεων που προεκτέθηκαν στις σκέψεις 104 έως 111, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθότι οι σκοποί της κανονιστικής ρύθμισης που αφορά τον ΕΜΕ και εκείνοι της κανονιστικής ρύθμισης που αφορά τον ΕΕΜ είναι διαφορετικοί.
- 167 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα προέβαλε προκειμένου να αποδείξει ότι τα κριτήρια προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, που καθορίζονται στις προμνησθείσες στη σκέψη 165 διατάξεις, είναι προδήλως απρόσφορα σε σχέση με τον σκοπό που υπομνήσθηκε στην ίδια σκέψη είναι απορριπτέα.

- 168 Όσον αφορά, δεύτερον, την αναγκαιότητα συνεκτίμησης των κριτηρίων που απορρέουν από τις προμνησθείσες στη σκέψη 165 διατάξεις, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ενδεχόμενη συνεκτίμηση των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΕΜ, για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών, θα μπορούσε να συνεπάγεται μικρότερη επιβάρυνση για τα ενδιαφερόμενα ιδρύματα.
- 169 Εντούτοις, όπως επισήμανε το Δικαστήριο με την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ (C-584/20 Ρ και C-621/20 Ρ, EU:C:2021:601, σκέψη 113), σκοπός των κριτηρίων που προβλέπονται από τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 165 ανωτέρω είναι η κατανομή του ποσού του ετήσιου επιπέδου-στόχου μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων. Επομένως, τα κριτήρια που θα αντικαθιστούσαν τα προβλεπόμενα στις ως άνω διατάξεις κριτήρια, όπως αυτά που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΕΜ, θα συνεπάγονταν μεν μικρότερη επιβάρυνση για ορισμένα ιδρύματα, πλην όμως θα συνεπάγονταν, συγχρόνως, μεγαλύτερη επιβάρυνση για άλλα ιδρύματα. Παρά ταύτα, η προσφεύγουσα δεν εξέθεσε τον τρόπο με τον οποίο η εφαρμογή των εν λόγω κριτηρίων αντικατάστασης θα δημιουργούσε μικρότερη επιβάρυνση για όλα τα ενδιαφερόμενα ιδρύματα.
- 170 Επιπλέον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι τέτοια κριτήρια καταλήγουν σε λιγότερο υψηλή εκ των προτέρων εισφορά για τα ιδρύματα, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει τον τρόπο με τον οποίο η εφαρμογή των εν λόγω κριτηρίων θα καθιστούσε δυνατή την επίτευξη του προμνησθέντος στη σκέψη 165 σκοπού εξίσου αποτελεσματικά με την εφαρμογή των κριτηρίων που απορρέουν από τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στην ίδια σκέψη, παρά το γεγονός ότι, όπως απορρέει από τις σκέψεις 104 έως 111 ανωτέρω, οι σκοποί που επιδιώκει ο ΕΕΜ και, ειδικότερα, η κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης σχετικά με τις απαιτήσεις εποπτείας διαφέρουν από τους σκοπούς της κανονιστικής ρύθμισης που αφορά την εξυγίανση των ιδρυμάτων.
- 171 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κριτήρια που θεσπίστηκαν με τις προμνησθείσες στη σκέψη 165 διατάξεις υπερβαίνουν προδήλως το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που μνημονεύθηκε στην ίδια σκέψη.
- 172 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επίσης ότι η προσαρμογή των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που θεσπίστηκαν με τις προμνησθείσες στη σκέψη 165 διατάξεις, συνεπαγόταν προδήλως υπέρμετρα μειονεκτήματα όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό που μνημονεύθηκε στην ίδια σκέψη.
- 173 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αρχή της αναλογικότητας παραβιάζεται διότι το ύψος των εκ των προτέρων εισφορών καθορίζεται σχεδόν αποκλειστικά από τη βασική ετήσια εισφορά. Κατά την προσφεύγουσα, η κύρια παράμετρος των εκ των προτέρων εισφορών παραμένει το μέγεθος του ισολογισμού και όχι ο πολλαπλασιαστής προσαρμογής ο οποίος, καθόσον κυμαίνεται από 0,8 έως 1,5, ασκεί περιορισμένη επιρροή. Ένας τέτοιος μηχανισμός συνεπάγεται την υπερεκτίμηση των βασικών ετήσιων εισφορών των ιδρυμάτων μεγάλου μεγέθους, ακόμη και αν εμφανίζουν χαμηλή επικινδυνότητα στο πλαίσιο του ΕΕΜ.
- 174 Συναφώς, από το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, προκύπτει ότι η βασική ετήσια εισφορά καθορίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεων του ενδιαφερόμενου ιδρύματος, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των

υποχρεώσεων, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών και, επομένως, η εν λόγω εισφορά βασίζεται στο μέγεθος του ιδρύματος.

- 175 Όσον αφορά τον πρόσφορο χαρακτήρα της συνεκτίμησης του μεγέθους των ιδρυμάτων για τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς, υπενθυμίζεται, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που εκτέθηκαν στη σκέψη 87 ανωτέρω, ότι η εφαρμογή εργαλείου διάσωσης και η επακόλουθη χρήση των χρηματοδοτήσεων του ΕΤΕ είναι πιθανότερη για τα ιδρύματα με υψηλές υποχρεώσεις –τα οποία είναι, επομένως, μεγάλου μεγέθους.
- 176 Στηριζόμενοι, όμως, ακριβώς στο κριτήριο του ύψους των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων –και, επομένως, στο κριτήριο του μεγέθους τους–, ο νομοθέτης της Ένωσης και η Επιτροπή θέλησαν να διασφαλίσουν τους σκοπούς που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 42 ανωτέρω, οι οποίοι συνίστανται, αφενός, στην παροχή στον ΕΜΕ επαρκών οικονομικών πόρων για την αποδοτική εφαρμογή των εργαλείων διάσωσης και, αφετέρου, στην παροχή στα ιδρύματα κινήτρων λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο μειώνοντας, μεταξύ άλλων, τις υποχρεώσεις τους.
- 177 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι, βασίζοντας τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας εισφοράς στο μέγεθος των ιδρυμάτων, ο νομοθέτης της Ένωσης και η Επιτροπή προέβλεψαν ένα προδήλως μη πρόσφορο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 176 ανωτέρω.
- 178 Όσον αφορά την αναγκαιότητα του κριτηρίου του μεγέθους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, εάν ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών βασιζόταν στον πολλαπλασιαστική προσαρμογής μάλλον παρά στο μέγεθος των ιδρυμάτων, το ύψος των εν λόγω εισφορών θα ήταν χαμηλότερο, δεδομένου ότι θα αντικατόπτριζε τη χαμηλή επικινδυνότητα των ιδρυμάτων.
- 179 Εάν, όμως, η ως άνω επιχειρηματολογία έχει την έννοια ότι η προσφεύγουσα ζητεί την εφαρμογή ενός εύρους του πολλαπλασιαστική προσαρμογής μεγαλύτερου από το προβλεπόμενο στο άρθρο 9, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, ήτοι ενός εύρους το οποίο θα περιλαμβάνει επίσης τιμές ανώτερες του 1,5 %, δεν αποδεικνύεται ότι ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών βάσει τέτοιου εύρους θα συνεπαγόταν μικρότερη επιβάρυνση για τα ιδρύματα. Συγκεκριμένα, σε τέτοια περίπτωση, ο πολλαπλασιαστικής προσαρμογής θα μπορούσε να καθοριστεί σε τιμή άνω του 1,5 %, με αποτέλεσμα την αύξηση του ποσού των εν λόγω εισφορών.
- 180 Επομένως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι, βασίζοντας τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς στο μέγεθος των ιδρυμάτων μάλλον παρά στον πολλαπλασιαστική προσαρμογής, η μέθοδος υπολογισμού των εν λόγω εισφορών που προέβλεψε ο νομοθέτης της Ένωσης και εξειδίκευσε η Επιτροπή υπερβαίνει προδήλως το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που μνημονεύθηκε στη σκέψη 176 ανωτέρω.
- 181 Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η συνεκτίμηση του μεγέθους των ιδρυμάτων για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών συνεπαγόταν προδήλως υπέρμετρα μειονεκτήματα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.
- 182 Κατόπιν των ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

- 183 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 69, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 70, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 806/2014, το άρθρο 4, παράγραφος 2, τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, καθώς και το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81 παραβιάζουν την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Η επιχειρηματολογία προς στήριξη του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως διαρθρώνεται σε τρία σκέλη, τα οποία αφορούν, το πρώτο, την αδυναμία των ιδρυμάτων να γνωρίζουν εκ προοιμίου το ύψος των εκ των προτέρων εισφορών τους, το δεύτερο, τη μη συνεκτίμηση ορισμένων δεικτών κινδύνου και, το τρίτο, τον μη πρόσφορο χαρακτήρα της μεθόδου καθορισμού του «ρυθμού αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων» που χρησιμεύουν για τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου. Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας περιελάμβανε και τέταρτο σκέλος, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ.
- 184 Εκ προοιμίου, πρέπει να αποσαφηνιστεί η εμβέλεια της υπό κρίση ένστασης ελλείψεως νομιμότητας.
- 185 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, μολονότι η προσφεύγουσα προβάλλει τυπικώς ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όλων των διατάξεων που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 183 ανωτέρω, η επιχειρηματολογία της προς στήριξη της εν λόγω ένστασης αφορά μόνον τη συμβατότητα των άρθρων 6 και 7 και του παραρτήματος I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 με την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει καμία επιχειρηματολογία η οποία αφορά ειδικώς τη νομιμότητα, υπό το πρίσμα της εν λόγω αρχής, του άρθρου 69, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 70, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 806/2014, του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και του άρθρου 4 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81. Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η υπό κρίση ένσταση ελλείψεως νομιμότητας αφορά, στην πραγματικότητα, μόνον τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63.

α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την αδυναμία των ιδρυμάτων να γνωρίζουν εκ προοιμίου το ύψος της εκ των προτέρων εισφοράς

- 186 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθότι η προσφεύγουσα δεν είναι σε θέση να γνωρίζει επαρκώς νωρίτερα το ύψος της εκ των προτέρων εισφοράς που θα της επιβληθεί. Κατ' αρχάς, η μέθοδος υπολογισμού στερείται, κατ' αυτήν, διαφάνειας στο σύνολό της. Εν συνεχεία, η προσαρμογή της βασικής ετήσιας εισφοράς βάσει του προφίλ κινδύνου εξαρτάται από όρους προβλεπόμενους από τις ως άνω διατάξεις, οι οποίοι στερούνται διαφάνειας. Τέλος, η κατάταξή της στα διάφορα κελιά πραγματοποιείται, κατά την προσφεύγουσα, κατά τρόπο μονομερή και αδιαφανή.
- 187 Επιπλέον, ο καθορισμός των εκ των προτέρων εισφορών βασίζεται στη χρήση δεδομένων τα οποία δεν δημοσιοποιήθηκαν. Τέλος, το ύψος των εκ των προτέρων εισφορών εξαρτάται από την εξέλιξη της κατάστασης των άλλων ιδρυμάτων, στοιχείο το οποίο δημιουργεί, κατά την προσφεύγουσα, ισχυρές αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των ποσών των ατομικών εισφορών των διαφόρων ιδρυμάτων, καθιστώντας αδύνατο τον εκ προοιμίου υπολογισμό της ακριβούς εκ των προτέρων εισφοράς.

- 188 Το ΕΣΕ, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 189 Η αρχή της ασφάλειας δικαίου επιτάσσει, αφενός, οι κανόνες δικαίου να είναι σαφείς και ακριβείς και, αφετέρου, η εφαρμογή τους να μπορεί να προβλεφθεί από τους πολίτες, ιδίως όταν οι κανόνες αυτοί ενδέχεται να έχουν δυσμενείς συνέπειες. Ειδικότερα, η εν λόγω αρχή απαιτεί, μεταξύ άλλων, η κανονιστική ρύθμιση να παρέχει τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν με ακρίβεια την έκταση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλει και να είναι σε θέση να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους (αποφάσεις της 29ης Απριλίου 2021, Banco de Portugal κ.λπ., C-504/19, EU:C:2021:335, σκέψη 51, και της 16ης Φεβρουαρίου 2022, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-157/21, EU:C:2022:98, σκέψη 319).
- 190 Πλην όμως, οι ως άνω απαιτήσεις δεν μπορούν να νοούνται ως μη επιτρέπουσες τη χρήση, στο πλαίσιο θεσπιζόμενου κανόνα, αφηρημένων νομικών εννοιών από θεσμικό όργανο της Ένωσης ούτε ως επιβάλλουσες υποχρέωση σύμφωνα με την οποία ο κανόνας ο οποίος χρησιμοποιεί μια αφηρημένη νομική έννοια πρέπει να αναφέρει τις διάφορες συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες είναι δυνατή η εφαρμογή του, καθόσον το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν είναι σε θέση να καθορίσει εκ των προτέρων όλες αυτές τις περιπτώσεις (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 20ής Ιουλίου 2017, Marco Tronchetti Provera κ.λπ., C-206/16, EU:C:2017:572, σκέψεις 39 και 40, και της 16ης Φεβρουαρίου 2022, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-157/21, EU:C:2022:98, σκέψη 320).
- 191 Συνεπώς, διάταξη πράξης της Ένωσης παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, λόγω έλλειψης σαφήνειας, μόνον εάν η ασάφειά της είναι τέτοια ώστε οι διοικούμενοι να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής ή την έννοια της σχετικής διάταξης (πρβλ. αποφάσεις της 14ης Απριλίου 2005, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-110/03, EU:C:2005:223, σκέψη 31, και της 22ας Μαΐου 2007, Mebrom κατά Επιτροπής, T-216/05, EU:T:2007:148, σκέψη 108).
- 192 Ομοίως, το γεγονός ότι μια πράξη της Ένωσης απονέμει διακριτική ευχέρεια στις αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή της δεν συνεπάγεται, αυτό και μόνο, μη τήρηση της απαίτησης προβλεψιμότητας, εφόσον η έκταση και ο τρόπος άσκησης αυτής της εξουσίας καθορίζονται με επαρκή σαφήνεια, λαμβανομένου υπόψη του θεμιτού επιδιωκόμενου σκοπού, ώστε να παρέχεται προσήκουσα προστασία κατά της αυθαιρεσίας (βλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2022, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-157/21, EU:C:2022:98, σκέψη 321 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 193 Επομένως, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 191 και 192 ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί, εν προκειμένω, αν η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση είναι τόσο ασαφής ώστε τα ιδρύματα να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής ή την έννοια των άρθρων 6 και 7 και του παραρτήματος I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, την έλλειψη νομιμότητας των οποίων προβάλλει η προσφεύγουσα.
- 194 Κατά πρώτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη διαφάνειας της μεθόδου υπολογισμού στο σύνολό της, απόκειται στην προσφεύγουσα να προσδιορίσει την έλλειψη σαφήνειας, τις ανακρίβειες ή την έλλειψη προβλεψιμότητας στους κανόνες δικαίου που αμφισβητεί. Η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε, όμως, τέτοιες ελλείψεις, αλλά περιορίστηκε να διατυπώσει γενικούς και μη τεκμηριωμένους ισχυρισμούς.

- 195 Εν πάση περιπτώσει, από τη νομολογία προκύπτει ότι η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση δεν πρέπει οπωσδήποτε να παρέχει στα ιδρύματα τη δυνατότητα να επαληθεύσουν την ακρίβεια του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς τους, δεδομένου ότι τέτοια απαίτηση θα συνεπαγόταν, κατ' ανάγκην, ότι θα απαγορευόταν στον νομοθέτη της Ένωσης και στην Επιτροπή να θεσπίσουν τρόπο υπολογισμού της εισφοράς αυτής ο οποίος περιλαμβάνει δεδομένα των οποίων ο εμπιστευτικός χαρακτήρας προστατεύεται από το δίκαιο της Ένωσης και, ως εκ τούτου, θα μειωνόταν υπερβολικά η ευρεία εξουσία εκτίμησης που πρέπει να διαθέτουν προς τούτο ο νομοθέτης και η Επιτροπή, καθότι θα εμποδιζόνταν ιδίως να επιλέξουν μέθοδο δυνάμενη να διασφαλίσει δυναμική προσαρμογή της χρηματοδότησης του ΕΤΕ στις εξελίξεις του χρηματοπιστωτικού κλάδου, διά της συγκριτικής συνεκτίμησης, ειδικότερα, της χρηματοοικονομικής κατάστασης εκάστου ιδρύματος με άδεια λειτουργίας στο έδαφος συμμετέχοντος στο ΕΤΕ κράτους μέλους (πρβλ., και κατ' αναλογία, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 118).
- 196 Επομένως, αρκεί τα πρόσωπα τα οποία αφορά απόφαση περί καθορισμού εκ των προτέρων εισφορών, μολονότι δεν τους διαβιβάζονται στοιχεία καλυπτόμενα από το επιχειρηματικό απόρρητο, να έχουν στη διάθεσή τους τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιεί το ΕΣΕ και επαρκείς πληροφορίες ώστε να κατανοήσουν, κατ' ουσίαν, με ποιον τρόπο ελήφθη υπόψη η ατομική κατάστασή τους, για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς τους, σε σχέση με την κατάσταση όλων των λοιπών ενδιαφερομένων ιδρυμάτων (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 122).
- 197 Μεταξύ των πληροφοριών που πρέπει, ως εκ τούτου, να τεθούν στη διάθεση των ιδρυμάτων περιλαμβάνονται ιδίως οι οριακές τιμές κάθε κελιού και εκείνες των σχετικών δεικτών κινδύνου, βάσει των οποίων η εκ των προτέρων εισφορά των ιδρυμάτων προσαρμόστηκε στο προφίλ κινδύνου τους (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 167).
- 198 Επιπλέον, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 ουδόλως αποκλείει τη δυνατότητα του ΕΣΕ να γνωστοποιεί, υπό συγκεντρωτική και ανωνυμοποιημένη μορφή, επαρκείς πληροφορίες, ώστε ένα πιστωτικό ίδρυμα να μπορεί να κατανοήσει με ποιον τρόπο ελήφθη υπόψη η ατομική κατάστασή του κατά τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του, υπό το πρίσμα της κατάστασης όλων των λοιπών ενδιαφερομένων ιδρυμάτων (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 139).
- 199 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πρώτη αιτίαση είναι απορριπτέα.
- 200 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την προσαρμογή της βασικής ετήσιας εισφοράς των ιδρυμάτων ανάλογα με το προφίλ κινδύνου, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει απλώς και μόνον ότι τα άρθρα 6 και 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 είναι «αδιαφανή λόγω της ευρύτητάς τους» και επομένως ισχυρίζεται, γενικά, ότι οι έννοιες που χρησιμοποιούνται στις εν λόγω διατάξεις είναι τόσο ασαφείς ώστε να συνεπάγονται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

- 201 Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προκειμένου να αμφισβητήσει τη νομιμότητα των άρθρων 6 και 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 λόγω της δήθεν έλλειψης σαφήνειας, ανακρίβειας ή έλλειψης προβλεψιμότητάς τους.
- 202 Υπό τις συνθήκες αυτές, η δεύτερη αιτίαση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 203 Κατά τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η λεγόμενη μέθοδος των κελιών, που εκτίθεται στη σκέψη 204 κατωτέρω, ιδίως η κατάταξη στα διάφορα κελιά, εφαρμόζεται κατά τρόπο μονομερή και αδιαφανή, επισημαίνονται τα ακόλουθα.
- 204 Κατ' εφαρμογήν του παραρτήματος I, υπό τον τίτλο «Βήμα 2», του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, το ΕΣΕ πρέπει να υπολογίσει, κατ' αρχάς, ορισμένα κελιά προκειμένου να συγκρίνει τα ιδρύματα σε σχέση με τους διαφόρους δείκτες και υποδείκτες κινδύνου. Εν συνεχεία, το ΕΣΕ πρέπει να κατατάξει τα ιδρύματα σε κάθε κελί. Έπειτα, το ΕΣΕ πρέπει να αποδώσει σε όλα τα ιδρύματα που κατατάχθηκαν σε συγκεκριμένο κελί την ίδια βαθμολογία, που ονομάζεται «διακριτός δείκτης», την οποία πρέπει να λάβει υπόψη για τη συνέχεια του υπολογισμού του πολλαπλασιαστή προσαρμογή τους.
- 205 Επιπλέον, στο παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 αναλύονται λεπτομερώς, μεταξύ άλλων, τα διάφορα βήματα της μεθόδου των κελιών και καθορίζονται οι μαθηματικοί τύποι που πρέπει να εφαρμόζει το ΕΣΕ.
- 206 Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, όμως, κανένα συγκεκριμένο στοιχείο στο Γενικό Δικαστήριο με σκοπό τον προσδιορισμό έλλειψης σαφήνειας, ακρίβειας ή προβλεψιμότητας όσον αφορά τα διάφορα ως άνω βήματα ή τους διαφόρους τύπους.
- 207 Εν πάση περιπτώσει, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που εκτέθηκαν στις σκέψεις 195 έως 197 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούνταν να προβλέψει την παροχή, στα ιδρύματα, δεδομένων βάσει των οποίων θα μπορούσαν να ελέγξουν πλήρως την ακρίβεια της εφαρμογής της μεθόδου των κελιών.
- 208 Επιπλέον, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 ουδόλως εμποδίζει το ΕΣΕ να γνωστοποιήσει, προκειμένου να εκπληρώσει τις απαιτήσεις που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 196 και 197 ανωτέρω, τις οριακές τιμές κάθε κελιού και τους σχετικούς δείκτες, προκειμένου να μπορέσει το ενδιαφερόμενο πιστωτικό ίδρυμα να βεβαιωθεί, μεταξύ άλλων, ότι η κατάταξή του στο πλαίσιο του διακριτού χαρακτήρα των δεικτών, όπως αυτός ορίζεται στο παράρτημα I του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, αντιστοιχεί πράγματι στην οικονομική κατάστασή του, ότι ο εν λόγω διακριτός χαρακτήρας προσδιορίστηκε κατά τρόπο σύμφωνο με τη μέθοδο που ορίζεται στον εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό βάσει ευλογοφανών δεδομένων και ότι το σύνολο των παραγόντων κινδύνου που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 806/2014 και του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού όντως ελήφθησαν υπόψη.
- 209 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί, προς στήριξη της υπό κρίση ένστασης ελλείψεως νομιμότητας, το γεγονός ότι το εργαλείο υπολογισμού που το ΕΣΕ έθεσε στη διάθεση των ιδρυμάτων πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν κατέστησε δυνατό τον έλεγχο των αναλύσεων που διενήργησε το ΕΣΕ για την κατάταξη των ιδρυμάτων στα διάφορα κελιά. Συγκεκριμένα, το εν λόγω εργαλείο υπολογισμού δεν προβλέπεται από την

εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση, και ειδικότερα από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63. Ως εκ τούτου, η συγκεκριμένη αιτίαση αφορά τη νομιμότητα των πράξεων του ΕΣΕ και όχι τη νομιμότητα του προμνησθέντος κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

- 210 Εάν θεωρηθεί ότι η ως άνω αιτίαση έχει την έννοια ότι με αυτήν η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, αρκεί να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν εκθέτει τον λόγο για τον οποίο, παρά το γεγονός ότι η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση δεν υποχρεώνει το ΕΣΕ να θέσει στη διάθεση των ιδρυμάτων το εργαλείο υπολογισμού που μνημονεύθηκε στη σκέψη 209 ανωτέρω και ότι η κοινοποίηση του εν λόγω εργαλείου προηγείται της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, η δήθεν ανεπάρκεια των δεδομένων στο εν λόγω εργαλείο επηρεάζει το κύρος της εν λόγω απόφασης. Εν πάση περιπτώσει, από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 195 και 196 ανωτέρω προκύπτει ότι το ΕΣΕ δεν υποχρεούται να γνωστοποιεί δεδομένα που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο τα οποία αφορούν την οικονομική κατάσταση καθενός από τα άλλα ενδιαφερόμενα ιδρύματα.
- 211 Κατά πέμπτον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η δημοσίευση ορισμένων αθροισμάτων εμπιστευτικών δεδομένων στις αποφάσεις με τις οποίες καθορίζονται οι εκ των προτέρων εισφορές συγκεκριμένου έτους είναι ανεπαρκής, δεδομένου ότι το ΕΣΕ εξακολουθεί να μη δημοσιεύει άλλα μη εμπιστευτικά στοιχεία αναγκαία για τη δέουσα κατανόηση και τον εκ προοιμίου υπολογισμό.
- 212 Με την επιχειρηματολογία αυτή, όμως, η προσφεύγουσα επίσης δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τις διατάξεις της εφαρμοστέας κανονιστικής ρύθμισης, που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 186 ανωτέρω, την έλλειψη νομιμότητας των οποίων προβάλλει σε σχέση με την αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 213 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα επικρίνει απλώς και μόνον τη μη δημοσίευση, από το ΕΣΕ, ορισμένων μη εμπιστευτικών στοιχείων αναγκαίων για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών πριν από την έκδοση των αποφάσεων με τις οποίες καθορίζονται οι εν λόγω εισφορές. Ως εκ τούτου, η συγκεκριμένη αιτίαση δεν αφορά τη νομιμότητα της εφαρμοστέας κανονιστικής ρύθμισης, αλλά τον τρόπο εφαρμογής της από το ΕΣΕ.
- 214 Εάν θεωρηθεί ότι η ως άνω αιτίαση έχει την έννοια ότι με αυτήν η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα δεν εκθέτει με επαρκή σαφήνεια τα συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία το ΕΣΕ όφειλε να δημοσιεύσει προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις που απορρέουν από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 195 και 196 ανωτέρω, πλην όμως δεν το έπραξε. Συναφώς, από την ίδια νομολογία προκύπτει επίσης ότι είναι υπερβολικό να απαιτείται από το ΕΣΕ να κοινοποιεί καθένα από τα αριθμητικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται ο υπολογισμός της εκ των προτέρων εισφοράς εκάστου ενδιαφερόμενου πιστωτικού ιδρύματος (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 123 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 215 Κατά έκτον, όσον αφορά το γεγονός ότι ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών ενός ιδρύματος εξαρτάται από τα εμπιστευτικά στοιχεία που αφορούν την κατάσταση των άλλων ιδρυμάτων, στοιχείο το οποίο αυξάνει περαιτέρω τον απρόβλεπτο χαρακτήρα της μεθόδου υπολογισμού, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα ουδόλως αναπτύσσει την επιχειρηματολογία της επ' αυτού.

- 216 Εν πάση περιπτώσει, η ως άνω επιχειρηματολογία προσκρούει στα διδάγματα της απόφασης της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ (C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601), τα οποία αφορούν μεν την τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, πλην όμως ισχύουν εξίσου όσον αφορά την τήρηση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- 217 Με την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ (C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601), το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η ίδια η αρχή της μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών, όπως απορρέει από την οδηγία 2014/59 και τον κανονισμό 806/2014, μπορεί να συνεπάγεται τη χρήση, εκ μέρους του ΕΣΕ, δεδομένων άλλων ιδρυμάτων που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 114).
- 218 Υπό τις συνθήκες αυτές, αφενός, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηριχθεί στην περίπτωση και μόνον ότι αδυνατεί να υπολογίσει εκ προοιμίου την εκ των προτέρων εισφορά την οποία υποχρεούται να καταβάλει, επειδή δεν της γνωστοποιούνται τα δεδομένα των άλλων ιδρυμάτων.
- 219 Αφετέρου, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 198 ανωτέρω, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 ουδόλως αποκλείει τη δυνατότητα του ΕΣΕ να γνωστοποιεί, υπό συγκεντρωτική και ανωνυμοποιημένη μορφή, επαρκείς πληροφορίες ώστε ένα πιστωτικό ίδρυμα να μπορεί να κατανοήσει με ποιον τρόπο ελήφθη υπόψη η ατομική κατάστασή του κατά τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του, υπό το πρίσμα της κατάστασης όλων των άλλων ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων.
- 220 Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αντλείται από έλλειψη προβλεψιμότητας όσον αφορά την εφαρμογή ορισμένων δεικτών κινδύνου

- 221 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ορισμένοι δείκτες κινδύνου, ήτοι ο «δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης», η MREL καθώς και η «πολυπλοκότητα» και η «δυνατότητα εξυγίανσης», δεν εφαρμόστηκαν κατά τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο εισφοράς 2021. Η μη συνεκτίμηση των προμνησθέντων δεικτών κινδύνου καθώς και η έλλειψη προβλεψιμότητας όσον αφορά τη θέσπισή τους παραβιάζουν, κατά την προσφεύγουσα, την αρχή της ασφάλειας δικαίου στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβλέψει την εφαρμογή τους.
- 222 Επιπλέον, το γεγονός ότι, με τις μεταβατικές διατάξεις του, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 παρέχει στο ΕΣΕ τη δυνατότητα να μη λαμβάνει υπόψη ορισμένους δείκτες κινδύνου, μολονότι του επιτρέπει να προσαρμόσει τη βασική ετήσια εισφορά ανάλογα με το προφίλ κινδύνου, συνεπάγεται, κατά την προσφεύγουσα, ανασφάλεια δικαίου.
- 223 Το ΕΣΕ και η Επιτροπή αμφισβητούν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 224 Κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 189 έως 192 ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί, εν προκειμένω, αν η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση είναι τόσο ασαφής ώστε τα ιδρύματα να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την εφαρμογή ορισμένων δεικτών κινδύνου, όπως ο «δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης», η MREL καθώς και η «πολυπλοκότητα» και η «δυνατότητα εξυγίανσης».

- 225 Οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το ΕΣΣΕ μπορεί να απέχει, προσωρινά, από την εφαρμογή τέτοιων δεικτών κινδύνου προβλέπονται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, κατά το οποίο, «[ό]ταν οι πληροφορίες που απαιτούνται για έναν συγκεκριμένο δείκτη, όπως αναφέρεται στο παράρτημα II [του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού], δεν περιλαμβάνονται στην εφαρμοστέα εποπτική απαίτηση υποβολής εκθέσεων που αναφέρεται στο άρθρο 14 [του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού], για το έτος αναφοράς, ο εν λόγω δείκτης κινδύνου δεν εφαρμόζεται έως ότου τεθεί σε εφαρμογή η εν λόγω εποπτική απαίτηση υποβολής εκθέσεων».
- 226 Επομένως, το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπει δύο προϋποθέσεις υπό τις οποίες το ΕΣΣΕ δεν εφαρμόζει, προσωρινά, έναν δείκτη κινδύνου, ήτοι, πρώτον, όταν οι πληροφορίες που απαιτούνται για έναν συγκεκριμένο δείκτη δεν περιλαμβάνονται στην εφαρμοστέα εποπτική απαίτηση υποβολής εκθέσεων που μνημονεύεται στο άρθρο 14 του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού και, δεύτερον, όταν ο εν λόγω δείκτης μνημονεύεται στο παράρτημα II του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Δεδομένα που υποβάλλονται στις αρχές εξυγίανσης» και το οποίο περιέχει δεκαπέντε κατηγορίες δεδομένων. Η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε, όμως, και κατά μείζονα λόγο δεν απέδειξε, ότι οι εν λόγω προϋποθέσεις είναι τόσο ασαφείς ώστε τα ιδρύματα να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την εφαρμογή ορισμένων δεικτών κινδύνου.
- 227 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα επιδιώκει να αποδείξει ότι ο κανονισμός 806/2014 ή ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 είναι παράνομοι λόγω προβαλλόμενης παραβίασης της αρχής της ασφάλειας δικαίου οφειλόμενης σε έλλειψη προβλεψιμότητας όσον αφορά τη θέσπιση των δεικτών κινδύνου πρέπει να απορριφθούν.
- 228 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μέθοδο καθορισμού του «ρυθμού αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων»

- 229 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι ο σκοπός επίτευξης τελικού επιπέδου-στόχου –ίσου με 1 % του ύψους των καλυπτόμενων καταθέσεων της τραπεζικής ένωσης– συνεπάγεται ότι, κάθε έτος, το ΕΣΣΕ υπολογίζει έναν «ρυθμό αύξησης των εν λόγω καλυπτόμενων καταθέσεων», ο οποίος καθορίζεται κατά τρόπο αδιαφανή και την εξέλιξη του οποίου δεν μπορούν να προβλέψουν τα ιδρύματα.
- 230 Το ΕΣΣΕ αμφισβητεί την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 231 Επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προκειμένου να αποδείξει ότι οι προμνησθείσες στη σκέψη 183 διατάξεις είναι τόσο ασαφείς ώστε τα ιδρύματα να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς τον καθορισμό του τελικού επιπέδου-στόχου ή του ετήσιου επιπέδου-στόχου.
- 232 Επιπλέον, με μέρος της επιχειρηματολογίας της, η προσφεύγουσα βάλλει, στην πραγματικότητα, κατά της πλημμελούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου. Η συγκεκριμένη αιτίαση δεν αφορά τη νομιμότητα των διατάξεων που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 183 ανωτέρω και θα εξεταστεί στις σκέψεις 271 έως 308 κατωτέρω.

233 Επομένως, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα των προμνησθεισών διατάξεων.

δ) Επί του τέταρτου σκέλους, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ λόγω του ότι τα κριτήρια υπολογισμού καθορίστηκαν με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63

234 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα εκτίμησε επίσης ότι το γεγονός ότι τα ουσιώδη κριτήρια υπολογισμού καθορίστηκαν με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63, και όχι με τον κανονισμό 806/2014, συνιστά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι, με το ως άνω επιχείρημα, υποστηρίζει ότι η οδηγία 2014/59 είχε καθορίσει απλώς και μόνον τις γενικές κατηγορίες κινδύνου, οι οποίες ομαδοποιήθηκαν σε τέσσερις πυλώνες κινδύνου, δεν είχε όμως προσδιορίσει τα κριτήρια καθεαυτά, τα οποία καθορίστηκαν από την Επιτροπή με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63.

235 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο του υπό κρίση σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και προβάλλει ένσταση όσον αφορά το παραδεκτό του, δεδομένου ότι δεν προβλήθηκε κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή με το δικόγραφο της προσφυγής.

236 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, προκειμένου μια προσφυγή να είναι παραδεκτή, είναι αναγκαίο τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο, τούτο δε προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Επομένως, κάθε ισχυρισμός ή λόγος που δεν διατυπώνεται με επαρκή πληρότητα στο εισαγωγικό δικόγραφο πρέπει να θεωρείται απαράδεκτος. Ανάλογες απαιτήσεις επιβάλλονται όταν προβάλλεται αιτίαση προς στήριξη κάποιου λόγου. Ο λόγος αυτός απαραδέκτου δημοσίας τάξεως πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ένωσης (βλ. αποφάσεις της 30ής Ιουνίου 2021, Ιταλία κατά Επιτροπής, T-265/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:392, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 7ης Ιουλίου 2021, Bateni κατά Συμβουλίου, T-455/17, EU:T:2021:411, σκέψη 135 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

237 Συγκεκριμένα, στο σημείο 125 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα επισήμανε απλώς και μόνον ότι «η ιδιαιτέρως καθοριστική και αποφασιστική λειτουργία των κριτηρίων υπολογισμού που καθορίζονται με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό [2015/63] οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω κριτήρια είναι, εξ ορισμού, ουσιώδη για τον [κανονισμό 806/2014], και τούτο συνεπάγεται παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ», στο δε σημείο 139 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι «το γεγονός ότι ουσιώδη κριτήρια υπολογισμού θεσπίστηκαν στο πλαίσιο του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού και όχι του [κανονισμού 806/2014] αντιβαίνει στο άρθρο 290, [παράγραφος 1,] ΣΛΕΕ».

238 Οι ως άνω ισχυρισμοί δεν υποστηρίζονται από οποιαδήποτε επιχειρηματολογία στο δικόγραφο της προσφυγής. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα, δεν προσδιόρισε, μεταξύ άλλων, τις διατάξεις του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 οι οποίες περιέχουν, κατ' αυτήν, ουσιώδη στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 290, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, ΣΛΕΕ, τα οποία θα έπρεπε να περιέχονται στην οδηγία 2014/59. Ομοίως, η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε τα συγκεκριμένα στοιχεία των εν λόγω διατάξεων τα οποία έχουν, κατ' αυτήν, «ουσιώδη» χαρακτήρα ούτε προέβαλε επιχειρήματα συναφώς.

- 239 Τέλος, η έλλειψη σαφήνειας του υπό κρίση σκέλους επιτείνεται από το γεγονός ότι προβλήθηκε στο πλαίσιο λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά την παράβαση άλλου κανόνα δικαίου, ήτοι την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- 240 Ως εκ τούτου, διαπιστώνεται ότι τα ουσιώδη νομικά και πραγματικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η αιτίαση που αφορά την παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ δεν προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, από το ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής. Επομένως, η ως άνω αιτίαση δεν πληροί τις απαιτήσεις που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 236 ανωτέρω.
- 241 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση δεν μπορεί να θεωρηθεί περαιτέρω ανάπτυξη της αιτίας που προβλήθηκε στα σημεία 125 και 139 του δικογράφου της προσφυγής, δεδομένου ότι η εν λόγω αιτίαση δεν προβλήθηκε εγκύρως.
- 242 Ως εκ τούτου, το τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

4. Επί του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθόσον συνεπάγονται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας

- 243 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι τόσο το άρθρο 4, παράγραφος 2, τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 όσο και η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία βασίζεται στις εν λόγω διατάξεις, παραβιάζουν την αρχή της χρηστής διοίκησης –η οποία περιλαμβάνει την υποχρέωση αιτιολόγησης– και την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Κατά την προσφεύγουσα, τα ιδρύματα δεν έχουν πρόσβαση στο σύνολο των δεδομένων που είναι απαραίτητα ώστε να μπορούν να κατανοήσουν και να ελέγξουν την προσβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, τα ιδρύματα αγνοούν τις λεπτομέρειες της μεθόδου υπολογισμού του «ρυθμού αναπροσαρμογής των καλυπτόμενων καταθέσεων», στοιχείο που τα εμποδίζει να εξακριβώσουν την εγκυρότητα των σχετικών υπολογισμών.
- 244 Το ΕΣΣΕ αμφισβητεί την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 245 Κατά πρώτον, υπενθυμίζεται ότι η αρχή της χρηστής διοίκησης επιτάσσει, σε περιπτώσεις στις οποίες, όπως εν προκειμένω, τα θεσμικά ή άλλα όργανα της Ένωσης διαθέτουν διακριτική ευχέρεια, την τήρηση των εγγυήσεων που κατοχυρώνει η έννομη τάξη της Ένωσης στις διοικητικές διαδικασίες, στις οποίες περιλαμβάνεται ιδίως η υποχρέωση του αρμόδιου θεσμικού ή άλλου οργάνου να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης (αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14, της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-191/98, T-212/98 έως T-214/98, EU:T:2003:245, σκέψη 404, και της 9ης Απριλίου 2019, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής, T-371/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:232, σκέψη 200).
- 246 Κατά δεύτερον, κατά πάγια νομολογία, η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου, τον οποίο κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), επιβάλλει να είναι ο ενδιαφερόμενος σε θέση να γνωρίζει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η διοικητική απόφαση που τον αφορά, είτε επειδή έχει διαβάσει την ίδια την απόφαση είτε επειδή του έχουν γνωστοποιηθεί οι λόγοι αυτοί κατόπιν αίτησής του, χωρίς να θίγεται η εξουσία του αρμόδιου δικαστή να απαιτήσει από την οικεία αρχή να προβεί στη

γνωστοποίηση των λόγων, προκειμένου να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι σκόπιμο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή, καθώς και για να παρασχεθεί στον δικαστή η πλήρης δυνατότητα άσκησης του ελέγχου της νομιμότητας της επίμαχης απόφασης (βλ. αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2018, *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, σκέψη 55, και της 24ης Νοεμβρίου 2020, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 και C-226/19, EU:C:2020:951, σκέψη 43).

- 247 Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αντιμωλίας, η οποία συγκαταλέγεται μεταξύ των δικαιωμάτων άμυνας που κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη, οι διάδικοι πρέπει να έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν γνώση των εγγράφων ή των παρατηρήσεων που υποβάλλονται στο δικαστήριο για να επηρεάσουν την απόφασή του και να εκφέρουν σχετικώς τη γνώμη τους. Συγκεκριμένα, θα θιγόταν το θεμελιώδες δικαίωμα για πλήρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία σε περίπτωση θεμελίωσης δικαστικής απόφασης σε πραγματικά περιστατικά και έγγραφα των οποίων οι διάδικοι ή ένας εξ αυτών δεν μπόρεσαν να λάβουν γνώση και επί των οποίων δεν είχαν, συνεπώς, τη δυνατότητα να τοποθετηθούν (βλ. αποφάσεις της 4ης Ιουνίου 2013, *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, σκέψεις 55 και 56, και της 23ης Οκτωβρίου 2014, *Unitrading*, C-437/13, EU:C:2014:2318, σκέψη 21).
- 248 Εντούτοις, σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, μια αρχή της Ένωσης μπορεί να αντιταχθεί στην κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο του ακριβούς και πλήρους αιτιολογικού που αποτελεί τη βάση διοικητικής απόφασης η οποία λήφθηκε έναντι αυτού, επικαλούμενη λόγους που ανάγονται στην προστασία των εμπιστευτικών δεδομένων. Σε τέτοια περίπτωση, είναι αναγκαίο να εφαρμόζονται τεχνικές και κανόνες δικαίου που να συμβιβάζουν, αφενός, τους θεμιτούς λόγους που αφορούν την προστασία των εμπιστευτικών δεδομένων που λήφθηκαν υπόψη για την έκδοση της ως άνω απόφασης και, αφετέρου, την ανάγκη επαρκούς διασφάλισης στον πολίτη του σεβασμού των διαδικαστικών δικαιωμάτων του, όπως είναι το δικαίωμα ακρόασης και η αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά *Landesbank Baden-Württemberg* και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψεις 115 έως 120· πρβλ. επίσης, και κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά *Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 125).
- 249 Λαμβανομένης υπόψη της ειδικής φύσης των εκ των προτέρων εισφορών, τέτοιος συμβιβασμός πρέπει να πραγματοποιείται επίσης στην περίπτωση του υπολογισμού των εν λόγω εισφορών. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 107 της οδηγίας 2014/59 και από την αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού 806/2014, σκοπός των επίμαχων εισφορών είναι να κατοχυρώσουν, στο πλαίσιο μιας λογικής ασφαλιστικού τύπου, την παροχή επαρκών οικονομικών πόρων από τον χρηματοοικονομικό κλάδο στον ΕΜΕ, ώστε να μπορεί να εκπληρώνει τα καθήκοντά του, παρέχοντας συγχρόνως στα ιδρύματα κίνητρα λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο. Επομένως, ο υπολογισμός των εν λόγω εισφορών δεν στηρίζεται στην εφαρμογή ενός συντελεστή σε μια βάση επιβολής, αλλά στηρίζεται, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 102 και 103 της οδηγίας 2014/59 και των άρθρων 69 και 70 του κανονισμού 806/2014, στον καθορισμό ενός τελικού επιπέδου-στόχου, το οποίο πρέπει να επιτευχθεί με το άθροισμα των εν λόγω εισφορών που εισπράττονται πριν από την παρέλευση της αρχικής οκταετούς περιόδου που ξεκινά την 1η Ιανουαρίου 2016 (στο εξής: αρχική περίοδος και τελικό επίπεδο-στόχος), και εν συνεχεία στον καθορισμό ενός ετήσιου επιπέδου-στόχου που πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά *Landesbank Baden-Württemberg* και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 113).

- 250 Δεδομένου ότι το τελικό καθοριζόμενο επίπεδο-στόχος πρέπει να ανέρχεται σε τουλάχιστον 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των προμνησθέντων ιδρυμάτων και ότι η βασική ετήσια εισφορά κάθε ιδρύματος υπολογίζεται κατ' αναλογίαν προς το ποσό των υποχρεώσεων του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών, προκύπτει ότι η ίδια η αρχή της μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών, όπως αυτή απορρέει από την οδηγία 2014/59 και τον κανονισμό 806/2014, συνεπάγεται τη χρήση, εκ μέρους του ΕΣΕ, δεδομένων που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 114).
- 251 Τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης δεσμεύονται, όμως, κατ' αρχήν, κατ' εφαρμογήν της αρχής της προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου, η οποία αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης και εξειδικεύεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ, να μην αποκαλύπτουν στους ανταγωνιστές ιδιώτη επιχειρηματία εμπιστευτικές πληροφορίες που παρέχονται από αυτόν (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψεις 109 και 114 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 252 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όφειλαν, κατά τη θέσπιση του συστήματος υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63 και τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/81, να συμβιβάσουν τον σεβασμό του επιχειρηματικού απορρήτου με την τήρηση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ώστε τα δεδομένα που καλύπτονται από το εν λόγω απόρρητο να μην επιτρέπεται να κοινοποιηθούν στους ενδιαφερομένους και, ιδίως, να μην επιτρέπεται να περιληφθούν στην αιτιολογία των αποφάσεων με τις οποίες καθορίζεται το ποσό των εκ των προτέρων εισφορών.
- 253 Το ως άνω χαρακτηριστικό του συστήματος υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών δεν εμποδίζει, πάντως, την άσκηση αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης.
- 254 Συγκεκριμένα, αφενός, κανένα στοιχείο στις διατάξεις την έλλειψη νομιμότητας των οποίων προβάλλει η προσφεύγουσα δεν εμποδίζει το ΕΣΕ να γνωστοποιεί, σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014, κατά την έκδοση της απόφασής του για τον καθορισμό των εκ των προτέρων εισφορών, εμπιστευτικές πληροφορίες τις οποίες συνέλεξε στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του, υπό συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η ταυτοποίηση των οικείων ιδρυμάτων (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 136).
- 255 Αφετέρου, όταν η αιτιολογία τέτοιας απόφασης πρέπει να περιοριστεί προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία των εμπιστευτικών δεδομένων, ο συντάκτης της εν λόγω απόφασης οφείλει, σε περίπτωση που τα εν λόγω δεδομένα αμφισβητηθούν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, να δικαιολογήσει την άποψή του στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψη 110, και της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 145).

- 256 Ενδεχομένως, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης, προκειμένου να ασκήσουν αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 47 του Χάρτη, μπορούν να ζητήσουν από το ΕΣΕ την προσκόμιση δεδομένων ικανών να δικαιολογήσουν τους υπολογισμούς η ακρίβεια των οποίων αμφισβητείται ενώπιόν τους, διασφαλίζοντας, εφόσον είναι αναγκαίο, την εμπιστευτικότητα των εν λόγω δεδομένων (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 146).
- 257 Επιπλέον, απόκειται στον δικαστή της Ένωσης, προβαίνοντας σε εξέταση του συνόλου των νομικών και πραγματικών στοιχείων που προσκόμισε το ΕΣΕ, να ελέγξει το βάσιμο των λόγων που προέβαλε το ΕΣΕ για να αντιταχθεί στην κοινοποίηση των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς (πρβλ., και κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 126).
- 258 Εάν αποδειχθεί ότι οι λόγοι που επικαλέστηκε το ΕΣΕ αντιτίθενται πράγματι στην κοινοποίηση των πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, απαιτείται να σταθμίζονται καταλλήλως οι απαιτήσεις που συνδέονται με το δικαίωμα επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ειδικότερα με την τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, με εκείνες που απορρέουν από την προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου (πρβλ., και κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518 σκέψη 128).
- 259 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών βάσει των δεδομένων που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, και χωρίς τα εν λόγω δεδομένα να τεθούν στη διάθεση των ενδιαφερομένων, δεν συνεπάγεται καθεαυτόν ότι οι εν λόγω διατάξεις παραβιάζουν την αρχή της χρηστής διοίκησης και την αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.
- 260 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 261 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί τις αποφάσεις της 28ης Νοεμβρίου 2019, Portigon κατά ΕΣΕ (T-365/16, EU:T:2019:824), και της 23ης Σεπτεμβρίου 2020, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ (T-411/17, EU:T:2020:435). Αφενός, η δεύτερη ως άνω απόφαση αναιρέθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ (C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601), οι δε σκέψεις της που αφορούσαν την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας στις οποίες παραπέμπει η προσφεύγουσα επικρίθηκαν. Αφετέρου, εν αντιθέσει προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, η απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2019, Portigon κατά ΕΣΕ (T-365/16, EU:T:2019:824), ουδεμία ανάλυση περιέχει όσον αφορά ειδικώς την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 262 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη νομιμότητα του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 για τον λόγο ότι ούτε ο κανονισμός 806/2014 ούτε η οδηγία 2014/59 επιβάλλουν την υποχρέωση εφαρμογής μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών κατά την οποία καθορίζεται, κατ' αρχάς, ένα επίπεδο-στόχος και, εν συνεχεία, πραγματοποιείται σχετική κατανομή των εν λόγω εισφορών μεταξύ των ιδρυμάτων.

- 263 Συναφώς, αρκεί η υπόμνηση ότι, όπως προεκτέθηκε στις σκέψεις 254 έως 258, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δύναται να χρησιμοποιήσει μέθοδο υπολογισμού βασισμένη στον καθορισμό επιπέδου-στόχου και, εν συνεχεία, ετήσιου επιπέδου-στόχου το οποίο πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ όλων των ιδρυμάτων, χωρίς να συντρέχει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης ή παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψεις 136, 145 και 146).
- 264 Υπό τις συνθήκες αυτές, τέτοια μέθοδος μπορούσε επίσης να θεσπιστεί με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63.
- 265 Τρίτον, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι τα ιδρύματα δεν έχουν πρόσβαση στο σύνολο των δεδομένων που είναι απαραίτητα ώστε να μπορούν να κατανοήσουν και να ελέγξουν την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 266 Συναφώς, αφενός, αρκεί η υπόμνηση ότι οι διατάξεις που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 243 ανωτέρω ουδόλως εμποδίζουν το ΕΣΕ, προκειμένου να εκπληρώσει τις απαιτήσεις που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 245 έως 258 ανωτέρω, να κοινοποιήσει τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε τα ενδιαφερόμενα ιδρύματα να μπορούν να βεβαιωθούν, μεταξύ άλλων, ότι έχουν πρόσβαση στο σύνολο των δεδομένων που είναι απαραίτητα για την κατανόηση και τον έλεγχο της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 267 Αφετέρου, στο μέτρο που η ως άνω αιτίαση αφορά τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου οποιοδήποτε επιχείρημα προς στήριξή της.
- 268 Επομένως, η ως άνω αιτίαση δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 269 Τέταρτον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την απουσία, στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένων σχετικά με τον καθορισμό του «ρυθμού αναπροσαρμογής των καλυπτόμενων καταθέσεων» που χρησιμεύουν για τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου, η εν λόγω επιχειρηματολογία δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 243 ανωτέρω, την έλλειψη νομιμότητας των οποίων προβάλλει η προσφεύγουσα σε σχέση με την αρχή της χρηστής διοίκησης και την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, αλλά τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. Συνεπώς, η επιχειρηματολογία αυτή θα εξεταστεί στις σκέψεις 309 έως 314 κατωτέρω.
- 270 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως καθόσον προβάλλονται προς στήριξη της ένστασης ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 4, παράγραφος 2, των άρθρων 6 και 7 και του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63.

Γ. Επί των λόγων ακυρώσεως που αφορούν τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης

1. Επί της αιτιολογήσεως του καθορισμού του ετήσιου επιπέδου-στόχου

- 271 Όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 232, με το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει, μεταξύ άλλων, στην πραγματικότητα, κατά της πλημμελούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου.

- 272 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, έως το τέλος της αρχικής περιόδου, τα διαθέσιμα στο πλαίσιο του ΕΤΕ χρηματοδοτικά μέσα πρέπει να ανέρχονται στο τελικό επίπεδο-στόχο, το οποίο αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών.
- 273 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, στην αρχική περίοδο, οι εκ των προτέρων εισφορές κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά μέχρις ότου επιτευχθεί το προαναφερθέν στη σκέψη 272 τελικό επίπεδο-στόχος, αλλά λαμβανομένης δεόντως υπόψη της φάσης του οικονομικού κύκλου, καθώς και του αντικτύπου των φιλοκυκλικών εισφορών στη χρηματοοικονομική θέση των ιδρυμάτων.
- 274 Στο άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 διευκρινίζεται ότι, κάθε έτος, οι εισφορές που οφείλονται από το σύνολο των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών δεν υπερβαίνουν το 12,5 % του τελικού επιπέδου-στόχου.
- 275 Όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπει ότι το ΕΣΕ καθορίζει το ύψος τους με βάση το ετήσιο επίπεδο-στόχο, λαμβάνοντας υπόψη το τελικό επίπεδο-στόχο, και με βάση το μέσο ποσό, υπολογιζόμενο ανά τρίμηνο, των καλυπτόμενων καταθέσεων του προηγούμενου έτους όσον αφορά όλα τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών.
- 276 Ομοίως, κατά το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81, το ΕΣΕ υπολογίζει την εκ των προτέρων εισφορά για κάθε ίδρυμα με βάση το ετήσιο επίπεδο-στόχο, το οποίο πρέπει να καθορίζεται σε σχέση με το τελικό επίπεδο-στόχο και με τη μεθοδολογία που ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63.
- 277 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 48 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ καθόρισε το ύψος του ετήσιου επιπέδου-στόχου, ως προς την περίοδο εισφοράς 2021, σε 11 287 677 212,56 ευρώ.
- 278 Στις αιτιολογικές σκέψεις 36 και 37 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ εξήγησε κατ' ουσίαν ότι το ετήσιο επίπεδο-στόχος έπρεπε να καθοριστεί βάσει ανάλυσης που να εστιάζει στην εξέλιξη των καλυπτόμενων καταθέσεων κατά τα προηγούμενα έτη, σε οποιαδήποτε σχετική εξέλιξη της οικονομικής κατάστασης καθώς και στους δείκτες που αφορούν τη φάση του οικονομικού κύκλου και στα αποτελέσματα φιλοκυκλικών εισφορών για τη χρηματοοικονομική κατάσταση των ιδρυμάτων. Εν συνεχεία, το ΕΣΕ έκρινε σκόπιμο να καθορίσει συντελεστή ο οποίος στηριζόταν στην ανάλυση αυτή και στα διαθέσιμα στο πλαίσιο του ΕΤΕ χρηματοδοτικά μέσα (στο εξής: συντελεστής). Το ΕΣΕ εφάρμοσε τον συντελεστή στο ένα όγδοο του μέσου ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων κατά το έτος 2020, προκειμένου να υπολογίσει το ετήσιο επίπεδο-στόχο.
- 279 Το ΕΣΕ εξέθεσε τη μέθοδο που ακολούθησε για τον καθορισμό του συντελεστή στις αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 47 της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 280 Στην αιτιολογική σκέψη 38 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ διαπίστωσε σταθερή ανοδική τάση των καλυπτόμενων καταθέσεων ως προς όλα τα ιδρύματα των συμμετεχόντων κρατών μελών. Ειδικότερα, το μέσο ποσό των καταθέσεων αυτών, υπολογιζόμενο ανά τρίμηνο, ανήλθε για το έτος 2020 σε 6,689 δισεκατομμύρια ευρώ.

- 281 Στις αιτιολογικές σκέψεις 40 και 41 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ παρουσίασε την προβλεπόμενη εξέλιξη των καλυπτόμενων καταθέσεων για τα τρία εναπομένοντα έτη της αρχικής περιόδου, ήτοι από το 2021 έως το 2023. Εκτίμησε ότι οι ετήσιοι ρυθμοί αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων έως το τέλος της αρχικής περιόδου θα κυμαίνονταν μεταξύ 4 % και 7 %.
- 282 Στις αιτιολογικές σκέψεις 42 έως 45 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ παρουσίασε μια αξιολόγηση της φάσης του οικονομικού κύκλου και του δυνητικού φιλοκυκλικού αποτελέσματος που θα μπορούσαν να έχουν οι εκ των προτέρων εισφορές για την οικονομική κατάσταση των ιδρυμάτων. Επισήμανε ότι προς τούτο είχε λάβει υπόψη διάφορους δείκτες, όπως την πρόβλεψη της Επιτροπής για την αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και τις σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) ή την πιστωτική ροή του ιδιωτικού τομέα ως ποσοστό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.
- 283 Στην αιτιολογική σκέψη 46 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν μεν εύλογο να αναμένεται περαιτέρω αύξηση των καλυπτόμενων καταθέσεων εντός της τραπεζικής ένωσης, αλλά ο ρυθμός της εν λόγω αύξησης θα ήταν χαμηλότερος από ό,τι το 2020. Συναφώς, το ΕΣΕ επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 47 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι είχε υιοθετήσει «συνετή προσέγγιση» όσον αφορά τους ρυθμούς αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων για τα επόμενα έτη έως και το 2023.
- 284 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, το ΕΣΕ καθόρισε, στην αιτιολογική σκέψη 48 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ύψος του συντελεστή στο 1,35 %. Στη συνέχεια, υπολόγισε το ύψος του ετήσιου επιπέδου-στόχου, πολλαπλασιάζοντας το μέσο ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων κατά το έτος 2020 με τον ως άνω συντελεστή και διαιρώντας το γινόμενο διά του οκτώ, σύμφωνα με τον ακόλουθο μαθηματικό τύπο, που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 48 της εν λόγω απόφασης:
- $$\text{«Στόχος}_0 \text{ [ύψος του ετήσιου επιπέδου-στόχου]} = \text{Άθροισμα των καλυπτόμενων καταθέσεων}_{2020} \times 0,0135 \times \frac{1}{8} = \text{EUR } 11\,287\,677\,212,56\text{»}.$$
- 285 Εντούτοις, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΕΣΕ επισήμανε ότι είχε καθορίσει το ετήσιο επίπεδο-στόχο για την περίοδο εισφοράς 2021 ως εξής.
- 286 Πρώτον, βάσει ανάλυσης προοπτικών, το ΕΣΕ καθόρισε το ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών, το οποίο προβλεπόταν για το τέλος της αρχικής περιόδου, σε περίπου 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Για να καταλήξει στο ως άνω ποσό, το ΕΣΕ έλαβε υπόψη το μέσο ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων κατά το έτος 2020, ήτοι 6,689 δισεκατομμύρια ευρώ, ετήσιο ρυθμό αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων 4 % καθώς και τον αριθμό των περιόδων εισφοράς που υπολείπονταν μέχρι το τέλος της αρχικής περιόδου, δηλαδή τρεις.
- 287 Δεύτερον, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ υπολόγισε το 1 % του ως άνω ποσού των 7,5 δισεκατομμυρίων ευρώ προκειμένου να καταλήξει στο εκτιμώμενο ύψος του τελικού επιπέδου-στόχου που έπρεπε να έχει επιτευχθεί στο τέλος της αρχικής περιόδου, ήτοι περίπου 75 δισεκατομμύρια ευρώ.

- 288 Τρίτον, το ΕΣΕ αφαίρεσε από το τελευταίο αυτό ποσό τους οικονομικούς πόρους που ήταν ήδη διαθέσιμοι στο πλαίσιο του ΕΤΕ το 2021, ήτοι περίπου 42 δισεκατομμύρια ευρώ, προκειμένου να καταλήξει στο ποσό που απέμενε να εισπραχθεί κατά τις υπολειπόμενες περιόδους εισφοράς μέχρι το τέλος της αρχικής περιόδου, ήτοι από το 2021 έως το 2023. Το ποσό αυτό ανερχόταν σε περίπου 33 δισεκατομμύρια ευρώ.
- 289 Τέταρτον, το ΕΣΕ διαίρεσε το τελευταίο αυτό ποσό διά του τρία προκειμένου να το κατανείμει ομοιόμορφα μεταξύ των τριών υπολειπόμενων περιόδων εισφοράς. Κατά τον τρόπο αυτό, το ετήσιο επίπεδο-στόχος για την περίοδο εισφοράς 2021 καθορίστηκε στο προαναφερθέν στη σκέψη 277 ύψος, ήτοι περίπου 11,287 δισεκατομμύρια ευρώ.
- 290 Το ΕΣΕ υποστήριξε επίσης κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι είχε δημοσιοποιήσει πληροφοριακά στοιχεία στα οποία είχε στηριχθεί η μέθοδος που εκτέθηκε στις σκέψεις 286 έως 289 ανωτέρω και τα οποία παρείχαν στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να κατανοήσει τη μέθοδο με την οποία καθορίστηκε το ετήσιο επίπεδο-στόχος. Συγκεκριμένα, διευκρίνισε ότι είχε δημοσιεύσει στον διαδικτυακό τόπο του, τον Μάιο του 2021, ήτοι μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης αλλά πριν από την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, ενημερωτικό δελτίο με την ονομασία «Fact Sheet 2021» (στο εξής: ενημερωτικό δελτίο), στο οποίο αναγραφόταν το εκτιμώμενο ύψος του τελικού επιπέδου-στόχου. Ομοίως, το ΕΣΕ υποστήριξε ότι η πληροφορία σχετικά με το ύψος των διαθέσιμων στο πλαίσιο του ΕΤΕ χρηματοδοτικών μέσων ήταν επίσης προσβάσιμη μέσω του διαδικτυακού τόπου του καθώς και μέσω άλλων δημόσιων πηγών, και μάλιστα πολύ πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 291 Προκειμένου να εξεταστεί αν το ΕΣΕ τήρησε την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι η ελλιπής ή ανεπαρκής αιτιολογία συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης μπορεί και μάλιστα οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως (βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί και μάλιστα οφείλει να λάβει υπόψη και άλλες πλημμέλειες της αιτιολογίας πέραν εκείνων τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση που οι πλημμέλειες αυτές αποκαλύπτονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.
- 292 Προς τον σκοπό αυτό, οι διάδικοι αγόρευσαν κατά την προφορική διαδικασία ως προς όλες τις πλημμέλειες της αιτιολογίας τις οποίες ενδεχομένως πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση σε σχέση με τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου. Ειδικότερα, έχοντας ερωτηθεί ως προς το ζήτημα αυτό, το ΕΣΕ επιβεβαίωσε τη μέθοδο που είχε πράγματι ακολουθήσει προκειμένου να καθορίσει το ετήσιο επίπεδο-στόχο για την περίοδο εισφοράς 2021, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 286 έως 289 ανωτέρω.
- 293 Όσον αφορά, εν συνεχεία, το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολόγησης, από τη νομολογία προκύπτει ότι η αιτιολογία απόφασης θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης έχει όλως ιδιαίτερη σημασία, καθόσον παρέχει τη δυνατότητα στον μεν ενδιαφερόμενο να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν προτίθεται να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης αυτής, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του και, επομένως, συνιστά μία από τις προϋποθέσεις της αποτελεσματικότητας του δικαστικού ελέγχου που διασφαλίζει το άρθρο 47 του Χάρτη (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 294 Η αιτιολογία αυτή πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της επίμαχης πράξης και στο πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε. Συναφώς, δεν απαιτείται η αιτιολογία να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα της επάρκειας της αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της πράξης, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα και ιδίως το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως προς λήψη διευκρινίσεων τα πρόσωπα που αφορά η πράξη. Επομένως, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου που είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του ληφθέντος εις βάρος του μέτρου (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 104 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 295 Εξάλλου, η εν λόγω αιτιολογία πρέπει, ιδίως, να μην περιέχει αντιφάσεις, ούτως ώστε να παρέχει στους μεν ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να λάβουν γνώση του πραγματικού σκεπτικού της απόφασης προκειμένου να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, στο δε αρμόδιο δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 169 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 22ας Σεπτεμβρίου 2005, Suproco κατά Επιτροπής, T-101/03, EU:T:2005:336, σκέψεις 20 και 45 έως 47, και της 16ης Δεκεμβρίου 2015, Ελλάδα κατά Επιτροπής, T-241/13, EU:T:2015:982, σκέψη 56).
- 296 Ομοίως, όταν το όργανο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση παρέχει ορισμένες εξηγήσεις σχετικά με το σκεπτικό της κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, οι εξηγήσεις πρέπει να αντιστοιχούν στις εκτιμήσεις που διατυπώνονται στην απόφαση (πρβλ. αποφάσεις της 22ας Σεπτεμβρίου 2005, Suproco κατά Επιτροπής, T-101/03, EU:T:2005:336, σκέψεις 45 έως 47, και της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Printeos κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-95/15, EU:T:2016:722, σκέψεις 54 και 55).
- 297 Ειδικότερα, εάν οι εκτιμήσεις που διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αντιστοιχούν προς τις σχετικές εξηγήσεις που παρέχονται κατά την ένδικη διαδικασία, η αιτιολογία της απόφασης δεν εκπληρώνει τις λειτουργίες που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 293 και 294 ανωτέρω. Ιδίως, μια τέτοια αναντιστοιχία εμποδίζει τους μεν ενδιαφερομένους να λάβουν γνώση του πραγματικού σκεπτικού της προσβαλλόμενης απόφασης, πριν από την άσκηση της προσφυγής, και να προετοιμάσουν την άμυνά τους υπό το πρίσμα του σκεπτικού αυτού, τον δε δικαστή της Ένωσης να εντοπίσει τις αιτιολογίες που αποτέλεσαν το πραγματικό νομικό έρεισμα της απόφασης και να εξετάσει τη συμμόρφωσή τους προς τους εφαρμοστέους κανόνες.
- 298 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, στην περίπτωση που το ΕΣΕ εκδίδει απόφαση για τον καθορισμό των εκ των προτέρων εισφορών, οφείλει να γνωστοποιεί στα ενδιαφερόμενα ιδρύματα τη μέθοδο υπολογισμού των εισφορών αυτών (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 122).
- 299 Το ίδιο πρέπει να ισχύει όσον αφορά τη μέθοδο καθορισμού του ετήσιου επιπέδου-στόχου, δεδομένου ότι το ποσό του έχει ουσιώδη σημασία για την όλη οικονομία της απόφασης. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81, ο τρόπος υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών συνίσταται στον επιμερισμό του εν λόγω ποσού

μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων ιδρυμάτων και επομένως η αύξηση ή η μείωση του ποσού αυτού συνεπάγεται αντίστοιχη αύξηση ή μείωση της εκ των προτέρων εισφοράς καθενός από τα ιδρύματα αυτά.

- 300 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, εφόσον το ΕΣΕ υποχρεούται να παρέχει στα ιδρύματα, μέσω της προσβαλλόμενης απόφασης, εξηγήσεις σχετικά με τη μέθοδο καθορισμού του ετήσιου επιπέδου-στόχου, οι εξηγήσεις αυτές πρέπει να αντιστοιχούν προς τις εξηγήσεις τις οποίες παρέχει το ΕΣΕ κατά την ένδικη διαδικασία και οι οποίες αφορούν την πράγματι εφαρμοσθείσα μέθοδο.
- 301 Τούτο, όμως, δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- 302 Ειδικότερα, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι ο μαθηματικός τύπος που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 48 της προσβαλλόμενης απόφασης παρουσιάζεται ως η βάση για τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου. Προκύπτει όμως ότι ο τύπος αυτός δεν περιλαμβάνει τα στοιχεία της μεθόδου που πράγματι εφάρμοσε το ΕΣΕ, όπως η μέθοδος αυτή αποφασηνίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 286 έως 289 ανωτέρω, το ΕΣΕ προσδιόρισε το ύψος του ετήσιου επιπέδου-στόχου, στο πλαίσιο της μεθόδου αυτής, αφαιρώντας από το τελικό επίπεδο-στόχο τα χρηματοδοτικά μέσα που ήταν διαθέσιμα στο πλαίσιο του ΕΤΕ, προκειμένου να υπολογίσει το ποσό που απέμενε να εισπραχθεί μέχρι το τέλος της αρχικής περιόδου, και διαιρώντας το τελευταίο αυτό ποσό διά του τρία. Πλην όμως τα δύο αυτά βήματα του υπολογισμού ουδόλως αποτυπώνονται στον εν λόγω μαθηματικό τύπο.
- 303 Εξάλλου, η διαπίστωση αυτή δεν ανατρέπεται από το επιχείρημα του ΕΣΕ το οποίο συνίσταται στο ότι δημοσίευσε, τον Μάιο του 2021, το ενημερωτικό δελτίο, το οποίο περιείχε εύρος τιμών όσον αφορά το ενδεχόμενο ύψος του τελικού επιπέδου-στόχου, καθώς και, στον διαδικτυακό τόπο του, το ποσό των διαθέσιμων στο πλαίσιο του ΕΤΕ χρηματοδοτικών μέσων. Ειδικότερα, ανεξαρτήτως του αν η προσφεύγουσα γνώριζε πράγματι τα ποσά αυτά, δεν μπορούσε βάσει των εν λόγω ποσών και μόνο να διαγνώσει ότι οι δύο προαναφερθείσες στη σκέψη 302 ανωτέρω μαθηματικές πράξεις είχαν όντως εκτελεστεί από το ΕΣΕ, διευκρινιζόμενου επιπλέον ότι ο μαθηματικός τύπος που εκτίθετο στην αιτιολογική σκέψη 48 της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε καν τις ανέφερε.
- 304 Παρόμοιες ανακολουθίες χαρακτηρίζουν επίσης τον τρόπο με τον οποίο καθορίστηκε ο συντελεστής του 1,35 %, ο οποίος διαδραματίζει εντούτοις βασικό ρόλο στον προαναφερθέντα στη σκέψη 303 ανωτέρω μαθηματικό τύπο. Ειδικότερα, ο συντελεστής αυτός θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι βασίζεται, μεταξύ άλλων παραμέτρων, στην προβλεπόμενη αύξηση των καλυπτόμενων καταθέσεων κατά τα υπολειπόμενα έτη της αρχικής περιόδου. Τούτο όμως δεν συνάδει με τις εξηγήσεις που παρέσχε το ΕΣΕ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση από τις οποίες συνάγεται ότι ο συντελεστής αυτός καθορίστηκε κατά τρόπον ώστε να μπορεί να δικαιολογήσει το αποτέλεσμα του υπολογισμού του ύψους του ετήσιου επιπέδου-στόχου, ήτοι αφού το ΕΣΕ υπολόγισε το ύψος αυτό κατ' εφαρμογήν των τεσσάρων βημάτων που εκτίθενται στις σκέψεις 286 έως 289 ανωτέρω και, ιδίως, με διαίρεση διά του τρία του ποσού που προκύπτει από την αφαίρεση των διαθέσιμων στο πλαίσιο του ΕΤΕ χρηματοδοτικών μέσων από το τελικό επίπεδο-στόχο. Πλην όμως ο συγκεκριμένος τρόπος ενέργειας ουδόλως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 305 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, βάσει του ενημερωτικού δελτίου, το ύψος του εκτιμώμενου τελικού επιπέδου-στόχου εντασσόταν σε εύρος τιμών μεταξύ 70 και 75 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το εν λόγω εύρος τιμών τελεί σε αναντιστοιχία με το εμφανιζόμενο στην αιτιολογική σκέψη 41 της

προσβαλλόμενης απόφασης εύρος τιμών όσον αφορά τον ρυθμό αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων, το οποίο κυμαίνεται μεταξύ 4 % και 7 %. Ειδικότερα, το ΕΣΕ διευκρίνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, προκειμένου να καθορίσει το ετήσιο επίπεδο-στόχο, είχε λάβει υπόψη ρυθμό αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων 4 % –δηλαδή τη χαμηλότερη τιμή του δεύτερου εύρους τιμών– και είχε καταλήξει κατά τον τρόπο αυτό σε εκτιμώμενο τελικό επίπεδο-στόχο ύψους 75 δισεκατομμυρίων ευρώ –το οποίο αποτελούσε την υψηλότερη τιμή του πρώτου εύρους τιμών. Προκύπτει επομένως αναντιστοιχία μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου εύρους τιμών. Ειδικότερα, αφενός, το εύρος τιμών που αφορά τον ρυθμό μεταβολής των καλυπτόμενων καταθέσεων περιλαμβάνει επίσης τιμές υψηλότερες του συντελεστή 4 %, οι οποίες όμως, αν είχαν εφαρμοστεί, θα συνεπάγονταν εκτιμώμενο ύψος του τελικού επιπέδου-στόχου υψηλότερο από εκείνα που περιλαμβάνονται στο εύρος τιμών του τελικού επιπέδου-στόχου. Αφετέρου, είναι αδύνατο για την προσφεύγουσα να κατανοήσει τον λόγο για τον οποίο το ΕΣΕ περιέλαβε στο εύρος τιμών του τελικού επιπέδου-στόχου ποσά χαμηλότερα των 75 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ειδικότερα, για να προκύψουν τέτοια ποσά, θα έπρεπε να είχε εφαρμοστεί συντελεστής χαμηλότερος του 4 %, ο οποίος ωστόσο δεν περιλαμβάνεται στο εύρος τιμών του ρυθμού αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να αντιληφθεί τον τρόπο με τον οποίο το ΕΣΕ είχε χρησιμοποιήσει το σχετικό με τον ρυθμό μεταβολής των καταθέσεων αυτών εύρος τιμών προκειμένου να υπολογίσει το εκτιμώμενο τελικό επίπεδο-στόχο.

- 306 Συνεπώς, όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου, η μέθοδος την οποία πράγματι εφάρμοσε το ΕΣΕ, όπως η μέθοδος αυτή αποσαφηνίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν αντιστοιχεί στη μέθοδο που εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση και, επομένως, το πραγματικό σκεπτικό βάσει του οποίου καθορίστηκε το εν λόγω επίπεδο-στόχος δεν μπορούσε να προσδιοριστεί βάσει της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε από τα ιδρύματα ούτε από το Γενικό Δικαστήριο.
- 307 Κατόπιν των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου.
- 308 Επομένως, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, καθόσον αφορά πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου, πρέπει να γίνει δεκτό. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των νομικών και οικονομικών ζητημάτων που θέτει η υπό κρίση υπόθεση, είναι προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης να συνεχιστεί η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

2. Επί των λοιπών πτυχών του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας από το ΕΣΕ με την προσβαλλόμενη απόφαση

- 309 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 269 ανωτέρω, με τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας από την ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 310 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας αφορά ειδικότερα την έλλειψη, στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένων σχετικά με τον καθορισμό του «ρυθμού αναπροσαρμογής των καλυπτόμενων καταθέσεων» που χρησιμεύουν για τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου, ήτοι του συντελεστή.

- 311 Όπως προκύπτει από την εξέταση που εκτέθηκε στις σκέψεις 271 έως 308 ανωτέρω, το ΕΣΕ παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου.
- 312 Επιπλέον, από το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη και από την προμνησθείσα στη σκέψη 246 νομολογία προκύπτει ότι η αιτιολογία απόφασης οργάνου της Ένωσης συνιστά μία από τις προϋποθέσεις της αποτελεσματικότητας των αρχών της χρηστής διοίκησης και της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 313 Συνεπώς, η παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου συνιστά επίσης παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 314 Ως εκ τούτου, ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνουν δεκτοί στο μέτρο που αφορούν την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λόγω παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

3. Επί του έβδομου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης και πλάνη περί το δίκαιο ως αποτέλεσμα των περιορισμών που επιβλήθηκαν στη χρήση των ΑΔΠ

- 315 Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά την αξιολόγηση του επιπέδου χρήσης των ΑΔΠ και των εξασφαλίσεων που πρέπει να λαμβάνονται ως αντάλλαγμα.
- 316 Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 και το άρθρο 103, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 κατά τον καθορισμό του επιπέδου χρήσης των ΑΔΠ και των εξασφαλίσεων που πρέπει να λαμβάνονται ως αντάλλαγμα.
- 317 Το ΕΣΕ αμφισβητεί την ανωτέρω επιχειρηματολογία.
- 318 Εκ προοιμίου, υπενθυμίζεται ότι οι εκ των προτέρων εισφορές μπορούν να καταβάλλονται είτε αμέσως σε μετρητά είτε μέσω ΑΔΠ, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014. Σε περίπτωση χρήσης ΑΔΠ, το ίδρυμα συνάπτει με το ΕΣΕ συμφωνία με την οποία δεσμεύεται να καταβάλει το αντίστοιχο ποσό, ως μέρος της εκ των προτέρων εισφοράς, σε πρώτη ζήτηση.
- 319 Συναφώς, διευκρινίζεται ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ περιόρισε τη μεν χρήση των ΑΔΠ στο 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών που οφείλονται για την περίοδο εισφοράς 2021, τις δε εξασφαλίσεις που καταβάλλονται για τις ΑΔΠ αποκλειστικά και μόνον σε μετρητά.
- 320 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι στο άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 προβλέπεται ότι τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιτευχθεί το τελικό επίπεδο-στόχος μπορούν να περιλαμβάνουν ΑΔΠ οι οποίες καλύπτονται πλήρως από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων, στην απόλυτη διάθεση του ΕΣΕ, διευκρινιζόμενου ότι το μερίδιο των ΑΔΠ δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30 % του συνολικού ποσού των εκ των προτέρων εισφορών σε κάθε έτος. Τέτοια δυνατότητα προβλέπεται επίσης στο άρθρο 103, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59.

- 321 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, το ΕΣΕ προσδιορίζει, με την απόφαση που αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές για συγκεκριμένη περίοδο εισφοράς, το μερίδιο των ΑΔΠ που μπορεί να χρησιμοποιεί κάθε ίδρυμα, δέχεται δε εξασφάλιση μόνον του είδους και υπό όρους που καθιστούν δυνατή την ταχεία ρευστοποίηση, μεταξύ άλλων σε περίπτωση απόφασης εξυγίανσης κατά τη διάρκεια του σαββατοκύριακου.
- 322 Όταν το ΕΣΕ καθορίζει το μερίδιο των ΑΔΠ, πρέπει να διασφαλίζει, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81, ότι η χρήση των ΑΔΠ ουδόλως επηρεάζει τη χρηματοδοτική ικανότητα ή τη ρευστότητα του ΕΤΕ.
- 323 Τέλος, στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81 προβλέπεται ότι, κατά τη διάρκεια της αρχικής περιόδου, υπό κανονικές συνθήκες, το ΕΣΕ επιτρέπει τη χρήση ΑΔΠ, εφόσον ζητηθεί από ίδρυμα, και τις κατανέμει ισομερώς στα ιδρύματα που τη ζητούν. Με τη συγκεκριμένη διάταξη διευκρινίζεται επίσης ότι οι διατεθείσες ΑΔΠ ανέρχονται τουλάχιστον στο 15 % των συνολικών υποχρεώσεων πληρωμής του ιδρύματος και ότι, κατά τον υπολογισμό των ετήσιων εισφορών κάθε ιδρύματος, το ΕΣΕ μεριμνά ώστε το σύνολο των εν λόγω ΑΔΠ να μην υπερβαίνει σε κανένα έτος το 30 % του συνολικού ποσού των εν λόγω εισφορών.
- 324 Από τις προμνησθείσες διατάξεις προκύπτει, αφενός, ότι το συγκεκριμένο ποσοστό ΑΔΠ που επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει το ίδρυμα που τις ζητεί ανέρχεται, τουλάχιστον, στο 15 % των συνολικών υποχρεώσεων πληρωμής του ιδρύματος και, αφετέρου, ότι το άθροισμα όλων των επιτρεπόμενων ΑΔΠ δεν πρέπει να υπερβαίνει το ανώτατο όριο του 30 % του συνόλου των εκ των προτέρων εισφορών καθ' όλη τη συγκεκριμένη περίοδο εισφοράς. Όπως επιβεβαιώνεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81, σκοπός του προμνησθέντος ανώτατου ορίου που καθόρισε ο νομοθέτης της Ένωσης είναι να μη διακυβεύονται η ρευστότητα και η λειτουργική ικανότητα του ΕΤΕ.
- 325 Επομένως, το ΕΣΕ καθορίζει το ακριβές μερίδιο των ΑΔΠ που επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει το ίδρυμα που τις ζητεί, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 15 % των συνολικών υποχρεώσεων πληρωμής του ιδρύματος, μεριμνώντας για μη υπέρβαση του ανώτατου ορίου που μνημονεύθηκε στη σκέψη 324 ανωτέρω όσον αφορά το άθροισμα όλων των επιτρεπόμενων ΑΔΠ. Επιπλέον, μολονότι οι ως άνω διατάξεις δεν περιέχουν διευκρινίσεις όσον αφορά τη φύση των εξασφαλίσεων που μπορούν να γίνουν δεκτές, εντούτοις το ΕΣΕ μπορεί να δεχθεί μόνον ΑΔΠ οι οποίες καλύπτονται από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων και μόνον εάν οι όροι που τις συνοδεύουν καθιστούν δυνατή την ταχεία ρευστοποίησή τους.
- 326 Επομένως, ο καθορισμός του ακριβούς μεριδίου των ΑΔΠ που επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει το ίδρυμα που τις ζητεί και της φύσης των αποδεκτών εξασφαλίσεων προϋποθέτει πολύπλοκες αξιολογήσεις οικονομικού και τεχνικού χαρακτήρα και, συνεπώς, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση του αν κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει το ΕΣΕ υπήρξε πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή αν το ΕΣΕ υπερέβη προδήλως τα όρια της εν λόγω εξουσίας.
- 327 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα.

- 328 Κατά πρώτον, όσον αφορά τον περιορισμό της χρήσης των ΑΔΠ στο 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι ο εν λόγω περιορισμός αντιβαίνει στο πνεύμα, στο πλαίσιο και στους σκοπούς του άρθρου 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014, καθόσον το ΕΣΕ δεν επιδίωξε να παράσχει πλήρως στα ιδρύματα τη δυνατότητα να κάνουν χρήση των ΑΔΠ πέραν του ως άνω ορίου του 15 %.
- 329 Επ' αυτού, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 320 ανωτέρω, στο άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 διευκρινίζεται ότι το μερίδιο των ΑΔΠ δεν πρέπει να υπερβαίνει το όριο του 30 % του συνολικού ποσού όλων των εκ των προτέρων εισφορών που καταβάλλονται κάθε έτος. Αντιθέτως, η συγκεκριμένη διάταξη δεν προβλέπει ότι το ΕΣΕ πρέπει να καθορίζει το μερίδιο των ΑΔΠ στο 30 % των συνολικών υποχρεώσεων πληρωμής του ιδρύματος που τις ζητεί.
- 330 Επιπλέον, ο καθορισμός, από το ΕΣΕ, του μεριδίου των ΑΔΠ που επιτρέπεται να χρησιμοποιήσουν τα ιδρύματα που τις ζητούν πρέπει να βασίζεται σε συγκεκριμένη εκτίμηση της κατάστασης των εν λόγω ιδρυμάτων και της κατάστασης του ΕΤΕ, το δε ΕΣΕ οφείλει να διασφαλίζει επίσης ότι η χρήση των ΑΔΠ ουδόλως επηρεάζει τη χρηματοδοτική ικανότητα ή τη ρευστότητα του ΕΤΕ, κατά την αιτιολογική σκέψη 16 και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81.
- 331 Όπως προκύπτει, όμως, μεταξύ άλλων, από την αιτιολογική σκέψη 150 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ αποφάσισε να μην καθορίσει το μερίδιο των ΑΔΠ σε επίπεδο ανώτερο του 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών κατόπιν συγκεκριμένης εξέτασης όλων των περιστάσεων τις οποίες θεώρησε κρίσιμες, όπως αυτών που συνδέονταν με την πανδημία COVID-19, καθώς και των μακροπρόθεσμων συνεπειών που η αξίωση εκτέλεσης υψηλότερου ποσού των ΑΔΠ θα είχε στην κατάσταση των ιδρυμάτων.
- 332 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι ο περιορισμός της χρήσης των ΑΔΠ στο 15 % των συνολικών υποχρεώσεων πληρωμής του ιδρύματος που τις ζητεί αντιβαίνει στο άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014.
- 333 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την απαίτηση που επέβαλε το ΕΣΕ ότι οι εξασφαλίσεις των ΑΔΠ πρέπει να συνίστανται αποκλειστικά και μόνον σε μετρητά, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ούτε το άρθρο 103, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 ούτε το άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 καταλείπει στη διακριτική ευχέρεια του ΕΣΕ τον καθορισμό του είδους της εξασφάλισης που μπορούν να παρέχουν τα ιδρύματα. Επομένως, το ΕΣΕ υπερέβη τις νομικές επιταγές που καθορίζουν τις αρμοδιότητές του επιβάλλοντας, κατ' αρχήν και με οιονεί κανονιστικό τρόπο, τέτοιου είδους εξασφάλιση.
- 334 Συναφώς, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 326 ανωτέρω, από τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 320 έως 323 ανωτέρω προκύπτει ότι το ΕΣΕ διαθέτει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον τρόπο χρήσης των ΑΔΠ και τη φύση των εξασφαλίσεων που πρέπει να λαμβάνονται ως αντάλλαγμα για τις ΑΔΠ.
- 335 Είναι αληθές ότι η εν λόγω διακριτική ευχέρεια συνοδεύεται από την απαίτηση οι εξασφαλίσεις να συνίστανται σε περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων, στην απόλυτη διάθεση του ΕΣΕ, οι οποίες ουδόλως επηρεάζουν τη χρηματοδοτική ικανότητα ή τη ρευστότητα του ΕΤΕ.

- 336 Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο κανένα στοιχείο ικανό να καταδείξει τα άλλα είδη περιουσιακών στοιχείων που θα παρείχαν εξασφαλίσεις παρόμοιες με τα μετρητά όσον αφορά τις εν λόγω προϋποθέσεις.
- 337 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 103, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 και το άρθρο 70, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 καθορίζοντας το είδος της εξασφάλισης που τα ιδρύματα έπρεπε να παράσχουν για τις ΑΔΠ.
- 338 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από το γεγονός ότι το ΕΣΕ δικαιολόγησε την επίμαχη απαίτηση παραπέμποντας, στην αιτιολογική σκέψη 152 της προσβαλλόμενης απόφασης, στις ΑΔΠ που είχαν ήδη συμφωνηθεί κατά τις προηγούμενες περιόδους εισφοράς, καθότι η συγκεκριμένη κατάσταση ουδεμία ασκεί επιρροή στην προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο.
- 339 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ρύθμιση της χρήσης των ΑΔΠ είναι αδιαφανής, καθότι το ΕΣΕ αρνήθηκε την αίτηση ορισμένων ιδρυμάτων να τους κοινοποιηθεί ή να δημοσιευθεί η απόφασή του SRB/ES/2020/71, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τον καθορισμό της πολιτικής για την περίοδο εισφοράς 2021 όσον αφορά τις ΑΔΠ (στο εξής: απόφαση περί καθορισμού της πολιτικής ΑΔΠ).
- 340 Επ' αυτού, η προσφεύγουσα δεν επεξηγεί επαρκώς την επιρροή που ασκεί το γεγονός αυτό στην εξέταση της πλάνης περί το δίκαιο που προβάλλει στο πλαίσιο των υπό κρίση ισχυρισμών.
- 341 Επιπλέον, στο μέτρο που με την υπό κρίση αιτίαση πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, επισημαίνεται ότι η συγκεκριμένη αιτίαση και ο έκτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης σε σχέση με τις ΑΔΠ, αλληλεπικαλύπτονται. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όμως, η προσφεύγουσα απέσυρε τον συγκεκριμένο λόγο ακυρώσεως, υποδηλώνοντας, με τον τρόπο αυτόν, ότι δεν αμφισβητεί πλέον την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τη χρήση των ΑΔΠ.
- 342 Εν πάση περιπτώσει, το ΕΣΕ προσκόμισε, αποκρινόμενο σε μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022, τις ενδιάμεσες αποφάσεις που ήταν κρίσιμες για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο εισφοράς 2021. Οι εν λόγω αποφάσεις, το μη εμπιστευτικό κείμενο των οποίων κοινοποιήθηκε εν συνεχεία στην προσφεύγουσα, περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την απόφαση περί καθορισμού της πολιτικής ΑΔΠ. Επιπλέον, η ίδια η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει, στις αιτιολογικές σκέψεις 145 έως 155, αιτιολογία σχετικά με τις ΑΔΠ.
- 343 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε κανένα στοιχείο στην απόφαση περί καθορισμού της πολιτικής ΑΔΠ το οποίο δεν περιέχεται στην ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 344 Ως εκ τούτου, κανένα στοιχείο δεν υποδηλώνει ότι η μη δημοσίευση της απόφασης περί καθορισμού της πολιτικής ΑΔΠ επηρέασε καθ' οιονδήποτε τρόπο την έκταση των πληροφοριών που διέθετε η προσφεύγουσα προκειμένου να μπορέσει να ελέγξει τη νομιμότητα της χρήσης των ΑΔΠ.
- 345 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης όσον αφορά τους κινδύνους ρευστότητας και φιλοκυκλικότητας που θα συνεπαγόταν χρήση των ΑΔΠ πέραν του 15 % των εκ των προτέρων εισφορών. Συγκεκριμένα, εν αντιθέσει

προς την εκτίμηση του ΕΣΣΕ, η χρήση των ΑΔΠ προβλέφθηκε, κατά την προσφεύγουσα, για τον μετριασμό των φιλοκυκλικών αποτελεσμάτων που οι εκ των προτέρων εισφορές θα μπορούσαν να έχουν λόγω του ύψους τους. Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του μακροοικονομικού πλαισίου του 2020, αυξημένη χρήση των ΑΔΠ θα είχε καταστήσει δυνατή την αντιστάθμιση της αύξησης των εν λόγω εισφορών λόγω της αύξησης των καταθέσεων των ιδρυμάτων.

- 346 Συναφώς, είναι αληθές ότι, εάν το ΕΣΣΕ καθορίζει το μερίδιο των ΑΔΠ κάθε ιδρύματος που τις ζητεί σε επίπεδο άνω του 15 % των συνολικών υποχρεώσεων πληρωμής του ιδρύματος, το εν λόγω επίπεδο μπορεί να συνιστά, βραχυπρόθεσμα, ελάφρυνση για τα οικεία ιδρύματα, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, καθόσον μειώνει το μερίδιο των εκ των προτέρων εισφορών τους που πρέπει να καταβληθούν αμέσως σε μετρητά.
- 347 Εντούτοις, όπως επισημαίνει κατ' ουσίαν το ΕΣΣΕ, χωρίς να αντικρουσθεί επ' αυτού, επίπεδο άνω του 15 % μπορεί να έχει φιλοκυκλικά αποτελέσματα στη θέση των ιδρυμάτων βραχυπρόθεσμα. Συγκεκριμένα, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81 προβλέπει ότι, όταν ένα μέτρο εξυγίανσης απαιτεί την παρέμβαση του ΕΤΕ κατά το άρθρο 76 του κανονισμού 806/2014, το ΕΤΕ αξιώνει την εκτέλεση του συνόλου ή μέρους των ΑΔΠ ώστε τα αντίστοιχα ποσά να καταβληθούν στο ΕΤΕ. Ως εκ τούτου, σε τέτοια περίπτωση, τα ιδρύματα που κάνουν χρήση των ΑΔΠ πρέπει να τις εκτελέσουν και να καταβάλουν τα αντίστοιχα ποσά, τούτο δε συνεπάγεται κίνδυνο σημαντικών ζημιών για τα ιδρύματα, ο οποίος είναι ακόμη μεγαλύτερος εάν το μερίδιο των ΑΔΠ είχε καθοριστεί σε υψηλό επίπεδο.
- 348 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε υπό ιδιαίτερες περιστάσεις, οι οποίες χαρακτηρίζονταν από την οικονομική αβεβαιότητα που συνδεόταν με την επιδημία COVID-19. Στο πλαίσιο αυτό, οι συνέπειες, στη θέση των ιδρυμάτων, της ενδεχόμενης αξίωσης εκτέλεσης των ΑΔΠ θα μπορούσαν να επιδεινωθούν, όπως επισημαίνει, κατ' ουσίαν, το ΕΣΣΕ στις αιτιολογικές σκέψεις 150, 152 και 153 της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 349 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ΕΣΣΕ μπορούσε να εκτιμήσει ότι ένα υψηλότερο επίπεδο ΑΔΠ μπορούσε να έχει μακροπρόθεσμα φιλοκυκλικά αποτελέσματα για τα ιδρύματα αυξάνοντας τις ζημίες τους μετά την καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν στις ΑΔΠ στο πλαίσιο ενδεχόμενου μέτρου εξυγίανσης.
- 350 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το ΕΣΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης ή καταχράστηκε την εξουσία του ή υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει καθορίζοντας το μερίδιο των ΑΔΠ στο 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο εισφοράς 2021.
- 351 Η ως άνω διαπίστωση δεν αναιρείται από τις αποφάσεις που μνημόνευσε η προσφεύγουσα, ήτοι τις αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, Société générale κατά ΕΚΤ (Τ-143/18, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2020:389), της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, Crédit agricole κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Τ-144/18, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2020:390), της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, Confédération nationale du Crédit mutuel κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Τ-145/18, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2020:391), της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, BPCE κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Τ-146/18, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2020:392), της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, Arkéa Direct Bank κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Τ-149/18, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2020:393), και της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, BNP Paribas κατά ΕΚΤ (Τ-150/18 και Τ-345/18, ΕΥ:Τ:2020:394). Οι προμνησθείσες αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου αφορούν αποφάσεις της ΕΚΤ με τις οποίες η ΕΚΤ επέβαλε υποχρέωση αφαίρεσης από τα ίδια κεφάλαια των συνολικών

ποσών των ΑΔΠ που αναλήφθηκαν έναντι του ΕΤΕ ή των ΣΕΚ. Με τις ως άνω αποφάσεις, ο δικαστής της Ένωσης δεν αποφάνθηκε σχετικά με τον καθορισμό από το ΕΣΣΕ του επιπέδου χρήσης των ΑΔΠ ούτε σχετικά με τις εξασφαλίσεις που πρέπει να λαμβάνονται ως αντάλλαγμα.

- 352 Κατά πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ΕΣΣΕ δεν εξέθεσε τον λόγο για τον οποίο υφίσταται κίνδυνος ρευστότητας σε περίπτωση εξασφαλίσεων συνιστάμενων αποκλειστικά και μόνον σε μετρητά σε ευρώ. Συναφώς, το υπόδειγμα συμφωνίας σχετικά με τις ΑΔΠ καθιερώνει, κατά την προσφεύγουσα, έναν μηχανισμό που διασφαλίζει τη ρευστότητα του ΕΤΕ, δεδομένου ότι προβλέπει, αφενός, τη δυνατότητα του ΕΣΣΕ, να κατασχέσει, σε σύντομο χρονικό διάστημα, μετρητά τα οποία αντιστοιχούν στις παρασχεθείσες ως εξασφάλιση ΑΔΠ και, αφετέρου, την πλήρη κυριότητα των εν λόγω μετρητών από το ΕΣΣΕ καθώς και τη δυνατότητα του ΕΣΣΕ να τα διαθέσει ελεύθερα σε περίπτωση μη πληρωμής από το οικείο ίδρυμα.
- 353 Στο μέτρο που πρέπει να θεωρηθεί ότι με την υπό κρίση αιτίαση η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τον κίνδυνο ρευστότητας σε περίπτωση εξασφαλίσεων που συνίστανται αποκλειστικά μόνο σε μετρητά σε ευρώ, επισημαίνεται ότι η συγκεκριμένη αιτίαση και ο έκτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης σε σχέση με τις ΑΔΠ, αλληλεπικαλύπτονται. Όπως, όμως, προεκτέθηκε στη σκέψη 341, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα απέσυρε τον συγκεκριμένο λόγο ακυρώσεως.
- 354 Εξάλλου, εάν η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με τη συγκεκριμένη αιτίαση έχει την έννοια ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ΕΣΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά τον περιορισμό του μεριδίου των ΑΔΠ στο 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών, μολοντί οι εν λόγω εξασφαλίσεις συνίστανται αποκλειστικά και μόνον σε μετρητά και, επομένως, δεν ενέχουν κίνδυνο ρευστότητας λαμβανομένου υπόψη του υποδείγματος συμφωνίας όσον αφορά τις ΑΔΠ, πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα.
- 355 Αφενός, μολοντί δεν αμφισβητείται ότι οι εξασφαλίσεις που αφορούν τις ΑΔΠ οι οποίες συνίσταται αποκλειστικά και μόνον σε μετρητά είναι περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου λόγω της δυνατότητας ρευστοποίησής τους σε σύντομο χρονικό διάστημα, η περίσταση αυτή δεν αναιρεί τις παρατηρήσεις που εκτέθηκαν στις σκέψεις 347 έως 349 ανωτέρω, κατά τις οποίες το ΕΣΣΕ μπορούσε να εκτιμήσει, υπό τις ιδιαίτερες συνθήκες της οικείας περιόδου και χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, ότι ποσοστό ΑΔΠ ανώτερο του 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών μπορούσε να έχει μακροπρόθεσμα φιλοκυκλικά αποτελέσματα για τα ιδρύματα.
- 356 Αφετέρου, κακώς η προσφεύγουσα επικαλείται το υπόδειγμα συμφωνίας σχετικά με τις ΑΔΠ για να υποστηρίξει ότι το ΕΣΣΕ έπρεπε να επιτρέψει μερίδιο ΑΔΠ υψηλότερο του 15 % διότι το εν λόγω υπόδειγμα προέβλεπε ότι το ΕΣΣΕ έχει την πλήρη κυριότητα των μεταβιβαζόμενων μετρητών και, επομένως, τα εν λόγω μετρητά συνιστούν περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου.
- 357 Είναι αληθές ότι το υπόδειγμα συμφωνίας σχετικά με τις ΑΔΠ προβλέπει, στο μεν άρθρο του 3.1, ότι, για την εξασφάλιση της πλήρους και εμπρόθεσμης πληρωμής των εξασφαλιζόμενων υποχρεώσεων, το ίδρυμα παρέχει εξασφάλιση σε μετρητά υπέρ του ΕΣΣΕ και μεταβιβάζει στο ΕΣΣΕ την πλήρη κυριότητα ποσού σε μετρητά ίσου με το ποσό των ΑΔΠ, στο δε άρθρο του 3.5, ότι το ΕΣΣΕ έχει την πλήρη κυριότητα των μεταβιβαζόμενων μετρητών και το δικαίωμα να τα χρησιμοποιεί ελεύθερα, με την επιφύλαξη της υποχρέωσης να επιστρέψει το ποσό που αντιστοιχεί στην εξασφάλιση σε μετρητά σε περίπτωση πληρωμής των εξασφαλιζόμενων υποχρεώσεων κατά την ημερομηνία λήξης τους.

- 358 Ομοίως, στα άρθρα 2, 5 και 6 του υποδείγματος συμφωνίας σχετικά με τις ΑΔΠ καθορίζονται η διαδικασία με την οποία το ΕΣΕ αξιώνει την πληρωμή των ΑΔΠ καθώς και τις συνέπειες για το ενδιαφερόμενο ίδρυμα.
- 359 Στα άρθρα 2.1 και 2.2 του υποδείγματος συμφωνίας σχετικά με την ΑΔΠ, προβλέπεται ότι το ΕΣΕ αποστέλλει στο ίδρυμα όχληση με την οποία ζητεί την καταβολή της ΑΔΠ. Στο άρθρο 5 του ίδιου υποδείγματος συμφωνίας προβλέπεται ότι, μόλις εισπράξει το ποσό που αξίωσε, το ΕΣΕ επιστρέφει ποσό εξασφάλισης σε μετρητά ίσο με το ποσό της πληρωμής που αξίωσε και εισέπραξε. Το άρθρο 6 του υποδείγματος συμφωνίας σχετικά με τις ΑΔΠ προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι, σε περίπτωση μη πληρωμής σε πρώτη ζήτηση εκ μέρους του ιδρύματος, το ΕΣΕ δικαιούται να κατασχέσει την εξασφάλιση σε μετρητά προς εξόφληση των εξασφαλιζόμενων υποχρεώσεων και μπορεί, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο αυτό, να συμψηφίσει το ποσό των ανεξόφλητων εξασφαλιζόμενων υποχρεώσεων και την υποχρέωσή του να επιστρέψει την εξασφάλιση σε μετρητά.
- 360 Από την ανάλυση των ρητρών του υποδείγματος συμφωνίας σχετικά με τις ΑΔΠ προκύπτει ότι, μολονότι το ΕΣΕ έχει την πλήρη κυριότητα των μετρητών που παρέχονται ως εξασφάλιση για τις ΑΔΠ, μπορεί να τα χρησιμοποιήσει, υπέρ του ΕΤΕ, μόνον ακολουθώντας συγκεκριμένη διαδικασία.
- 361 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ΕΣΕ μπορούσε να εκτιμήσει, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81, ότι οι εν λόγω ΑΔΠ δεν συνιστούσαν ισοδύναμη εξασφάλιση, όσον αφορά τη χρηματοδοτική ικανότητα και τη ρευστότητα του ΕΤΕ, με άμεση καταβολή μετρητών.
- 362 Κατά έκτον, η προσφεύγουσα, μολονότι υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ δεν επισήμανε τη δυνατότητα χρήσης άλλου είδους περιουσιακών στοιχείων πλην μετρητών, τα οποία θα μπορούσαν εντούτοις να θεωρηθούν ως χαμηλού κινδύνου και ως μη βαρυνόμενα από τυχόν δικαιώματα τρίτων, δεν προσδιόρισε τα άλλα είδη περιουσιακών στοιχείων που θα συνιστούσαν συγκρίσιμη εξασφάλιση με τα μετρητά χωρίς να επηρεάζεται η χρηματοδοτική ικανότητα ή η ρευστότητα του ΕΤΕ και, ως εκ τούτου, το συγκεκριμένο επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.
- 363 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης ή σε πλάνη περί το δίκαιο όταν περιόρισε τη χρήση των ΑΔΠ στο 15 % του ποσού των εκ των προτέρων εισφορών που οφείλονταν για την περίοδο εισφοράς 2021 και τις παρεχόμενες για τις ΑΔΠ εξασφαλίσεις αποκλειστικά και μόνον στα μετρητά.
- 364 Ως εκ τούτου, ο έβδομος και ο όγδοος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Δ. Συμπέρασμα

- 365 Λαμβανομένου υπόψη του βασίμου του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως καθόσον βάλλουν άμεσα κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα.

Ε. Επί του διαχρονικού περιορισμού των αποτελεσμάτων της απόφασης

- 366 Το ΕΣΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο, σε περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα της εν λόγω απόφασης μέχρι την αντικατάστασή της ή τουλάχιστον επί έξι μήνες αφότου η δικαστική απόφαση καταστεί αμετάκλητη.
- 367 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι τυχόν ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης λόγω έλλειψης ουσιαστικής νομιμότητας θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την επιστροφή από το ΕΣΕ του ποσού της εκ των προτέρων εισφοράς της. Επιπλέον, η ακύρωση αυτή δεν θα έχει οποιονδήποτε αντίκτυπο στη λειτουργία του ΕΣΕ ή στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης, καθότι η σύσταση του ΕΤΕ έχει προχωρήσει σε σημαντικό βαθμό.
- 368 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ο δικαστής της Ένωσης μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξης τα οποία θεωρούνται οριστικά.
- 369 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, για λόγους ασφάλειας δικαίου, τα αποτελέσματα μιας τέτοιας πράξης μπορούν να διατηρούνται σε ισχύ, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση όπου η άμεση ακύρωσή της θα είχε σοβαρές επιπτώσεις και η νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης δεν αμφισβητείται λόγω του σκοπού της ή του περιεχομένου της, αλλά για λόγους σχετικών με παράβαση ουσιώδους τύπου (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 175 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 370 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε, στην παρούσα διαδικασία, πλάνη η οποία επηρεάζει την ουσιαστική νομιμότητα της εν λόγω απόφασης.
- 371 Επιπλέον, όπως έκρινε επίσης το Δικαστήριο με την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ (C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 177), διαπιστώνεται ότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, χωρίς να προβλέπεται η διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων της έως ότου αυτή αντικατασταθεί από νέα πράξη, θα μπορούσε να θίξει την εφαρμογή της οδηγίας 2014/59, του κανονισμού 806/2014 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, που αποτελούν ουσιώδες μέρος της τραπεζικής ένωσης που συμβάλλει στη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ.
- 372 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, έως την έναρξη ισχύος, εντός εύλογης προθεσμίας η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης, νέας απόφασης του ΕΣΕ περί καθορισμού της εκ των προτέρων εισφοράς της προσφεύγουσας στο ΕΤΕ για την περίοδο εισφοράς 2021.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 373 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το ΕΣΕ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.
- 374 Σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση SRB/ES/2021/22 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), της 14ης Απριλίου 2021, σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2021, κατά το μέρος που αφορά τη La Banque postale.
- 2) Τα αποτελέσματα της απόφασης SRB/ES/2021/22, κατά το μέρος που αφορά τη La Banque postale, διατηρούνται σε ισχύ έως την έναρξη ισχύος, εντός εύλογης προθεσμίας η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης, νέας απόφασης του ΕΣΕ περί καθορισμού της εκ των προτέρων εισφοράς του ιδρύματος αυτού προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για την περίοδο εισφοράς 2021.
- 3) Το ΕΣΕ φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η La Banque postale.
- 4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Δεκεμβρίου 2023.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I.	Ιστορικό της διαφοράς	2
II.	Η προσβαλλόμενη απόφαση	2
III.	Αιτήματα των διαδίκων	5
IV.	Σκεπτικό	5
A.	Επί των ενστάσεων απαραδέκτου	6
B.	Επί των ενστάσεων ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού 806/2014, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81	7
1.	Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης	7
α)	Επί του πρώτου και του δεύτερου σκέλους, τα οποία αφορούν μη συνεκτίμηση των διαφορετικών καταστάσεων των ιδρυμάτων της τραπεζικής ένωσης και τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της εξαίρεσης των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς	9
1)	Επί της πρώτης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους, η οποία αφορά μη συνεκτίμηση των διαφορετικών καταστάσεων των τραπεζικών τομέων των συμμετεχόντων κρατών μελών, και επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της εξαίρεσης των καλυπτόμενων καταθέσεων από τη βάση υπολογισμού της βασικής ετήσιας εισφοράς	9
2)	Επί της δεύτερης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους, η οποία αφορά την ανακολουθία που συνδέεται με τη μη συνεκτίμηση των κριτηρίων αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του EEM	16
β)	Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της μη αφαίρεσης των επιλέξιμων υποχρεώσεων που πληρούν τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας της MREL	18
γ)	Επί του τέταρτου σκέλους, το οποίο αφορά το γεγονός ότι οι εκ των προτέρων εισφορές δεν είναι αντιπροσωπευτικές του πραγματικά αναλαμβανόμενου κινδύνου λόγω των κριτηρίων υπολογισμού του πολλαπλασιαστική αναπροσαρμογής	20
1)	Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη συνεκτίμηση του εγγενούς συνολικού προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος	20
2)	Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη εκτίμηση των παραγόντων κινδύνου σε σχέση με τις απαιτήσεις που επιβάλλει η εποπτική αρχή στο πλαίσιο του EEM.	22
3)	Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά την αδυναμία συνολικής συνεκτίμησης κάθε ατομικής ιδιαιτερότητας κάθε ιδρύματος	22

2. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας	23
3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου	28
α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την αδυναμία των ιδρυμάτων να γνωρίζουν εκ προοιμίου το ύψος της εκ των προτέρων εισφοράς	28
β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αντλείται από έλλειψη προβλεψιμότητας όσον αφορά την εφαρμογή ορισμένων δεικτών κινδύνου	33
γ) Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μέθοδο καθορισμού του «ρυθμού αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων»	34
δ) Επί του τέταρτου σκέλους, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ λόγω του ότι τα κριτήρια υπολογισμού καθορίστηκαν με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63	35
4. Επί του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθόσον συνεπάγονται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας	36
Γ. Επί των λόγων ακυρώσεως που αφορούν τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης .	40
1. Επί της αιτιολογήσεως του καθορισμού του ετήσιου επιπέδου-στόχου	40
2. Επί των λοιπών πτυχών του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας από το ΕΣΕ με την προσβαλλόμενη απόφαση	46
3. Επί του έβδομου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης και πλάνη περί το δίκαιο ως αποτέλεσμα των περιορισμών που επιβλήθηκαν στη χρήση των ΑΔΠ	47
Δ. Συμπέρασμα	53
Ε. Επί του διαχρονικού περιορισμού των αποτελεσμάτων της αποφάσεως	54
Επί των δικαστικών εξόδων	55